

KRALICKÝ ZPRAVODAJ

červenec 2025

*Kralické závěrečné vyhodnocení
VIII. Regionální olympiády dětí a mládeže 2025*

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

trochu, i když se k tomu mimo nás vyjadřoval už kde kdo a jsou dokonce spokojeni i na ministerstvu, hlavně se zvolenými odstíny barviček pro jednotlivé plochy, a tím, že je to nic nestálo, se nám vleče schvalování Plánu ochrany krajinné památkové zóny Náměštsko (dále jen KPZ), jejíž součástí máme tu čest být, na základě vyhlášky Ministerstva kultury č. 208/1996 Sb., o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny. Laik by si mohl bláhově myslet, že se to bude týkat hlavně krajiny, Velkopolských alejí, Kralické obory (na Náměštskou si ji překřtili někteří až ve druhé polovině minulého století, kdy do té doby byla pořád, od nepaměti, Kralická), že se to bude týkat Lusthausu, staré myslivny, centrálních krmelců nebo drobností, jako je třeba krb, jediné co zbylo po požáru repliky střelnice z Monte Carla – historické střelnice, která vyhořela v roce 1973, krb, u kterého seděl v roce 1914, nedlouho před tím než jel do Sarajeva, sám následník trůnu Ferdinand d'Este. Tady trošinku odbočím, protože tehdejší novináři hrubě odbyli svoji práci a nic moc ve spojení s Kralicemi nekomentovali, což si myslím, že je třeba napravit. Dnešní investigativní žurnalisté by nás už totiž určitě informovali v hlavních vysílacích časech a na titulních stránkách svých plátků, že nejen Gavrilo Princip, ale i kraličtí sedláci neměli Ferdinanda zrovna v oblibě, protože byli zvyklí panu hraběti opakovaně prodávat holuby,

kteří se při běžných návštěvách „picalů“ většinou v pořádku vraceli domů, což u Ferdinanda, který byl výborný střelec byl celkem problém. A tak „investigativci“ (dodnes jsem pořádně nezjistil, co to sprosté slovo vlastně znamená, ale asi to bude označení, ne všech, možná některých pisálků, kteří jedním kopýtkem ťukají do počítače své reportáže v domnění, že je píší pro někoho poněkud mdlého rozumu), by už určitě vyráběli zaručené a vyvážené zprávy, jak naštvaní kraličtí během týdne dojeli do Telče za Leopoldem Lojkou, který tam byl (možná) doma na „opušťáku“ před tím, než jel do Sarajeva řídit Ferdinandův vůz. Jak to dopadlo víme, že Lojka se nechal přesvědčit, jel jinudy než měl a Gavrilovi, který na rozdíl od Ferdinanda nebyl zrovna excelentní střelec, dal svým zmatkovaním při couvání spoustu času k tomu, aby byl pořádný průšvih a dobří holubi se pak opět mohli v klidu vracet domů, ke spokojenosti sedláků. Samozřejmě bychom se také dozvěděli i pozitivní zprávy jako, že se téměř podařilo zlikvidovat protistátní spiklenecké centrum na čele s hostinským Palivcem, kdy tito vlastizrádci, dezoláti, prosrbští švábové a trollové mezi jiným šířili dezinformační zprávy třeba o revolveru a sedmi kulích v Sarajevu, a přitom každý školák, třeba v Třešti ví, že Princip vystřelil jen dvakrát, ještě blbě, se zavřenýma očima a z pistole. Takže žádných sedm kulí, ale díky nejčastější konstrukci revolverů kulí maximálně šest, které

se dají použít pro „srbskou“ ruletu se spolužáky v případě, že si školáček do školy půjčí od dědy revolver, aby si mohl zahrát srbskou ruletu, která se oproti ruské hraje trošku jinak, a to s plně nabitou zbraní a míří se při ní na hlavy spoluhráčů. To jsou ale docela vážná témata, kdy jsme navíc odbočili jinam, než byl původní záměr a tak pojďme honem raději k něčemu zábavnějšímu, což v našem případě je KPZ, kdy u Krajinné památkové zóny opak je pravdou, krajina nikoho moc nezajímá, a hlavně se řeší zastavěná část území, i když to není v Kralicích také nic nového, protože bdělé oko orgánu památkové péče (stále jen orgán) se upřelo na naši obec a na náš kostel už v roce 1899, kdy to zmiňuje v obecní kronice pan učitel Černý, který psal o tom, že „dobří sousedé si stěžovali c. k. komisi do Vídně“. Nejsem si zcela jistý, ale kdybych to psal já, možná bych ani tak nepsal o dobrých sousedech a dost dobře možná, bych si i vzpomněl na to, co říkal J. W. Goethe, totiž to, že největší svině je udavač. Pan „řídící“ v kronice totiž není dost přesný a spíše měl psát o tom, že pan farář Pluskal v roce 1898 začal, bez vědomí tehdejšího orgánu památkové péče, „vylepšovat“ náš kostel, což se moc nezamlouvalo učiteli Strnadovi, který jako vzorný řecko-římský katolík, upozornil okresní c. k. hejtmanství na neohlášené opravy kostela, takže hned na to, okresní konzervátor Sterz v červenci 1899 žádal Centrální komisi ve Vídni o zmocnění k prohlédnutí kostela. Z jeho „místního šetření“ pak byla sepsána Vítězslavem Houdkem zpráva pro Centrální komisi a také se tato

zpráva objevila pod názvem Kralický kostelíček a památnosti jeho v časopise Matice moravská v roce 1900 zhruba na sedmi stranách, protože památkáři rádi psali už tenkrát. Pan farář Pluskal se dlouho a marně bránil, když mezi jiným na svoji obhajobu říkal, že kostel byl „jednoduše, ale krásně slohově vymalován“, nic mu to nebylo platné a právem dostal „po řápkách“, protože tenkrát výjimečně měli pravdu památkáři, kterým se protočily panenky hned při vstupu do krásně, modře vymalovaného kostela s hvězdičkami na stěnách, když zhlédli vyměněnou dlažbu a o dřevěnou pavlač rozšířenou kruchtu, okna zasklená v olovu zasaženými barevnými obrázky a o dalších úpravách „nového“ oltáře, bytelné kazatelny pro tři faráře, zábradlí oddělující kněžiště a dalších úpravách raději ani nemluvě. I když to pan farář Pluskal zřejmě myslel dobře, největší zvěrstvo spáchal tím, že nechal otlouct vnitřní omítky a nechal je nahradit cementovými omítkami, takže později se tak podařilo zachránit už jen malá torza fresek, jednak korunování p. Marie a druhé sv. Martina, která nebyť p. faráře mohla možná také být naší další zvláštností, u motivu v té době (14. století) v českých zemích ne zcela obvyklém, protože u „našeho „Martina to navíc vypadá, že nesedí na koni tak, jak je většinou znám, ale že stojí, když se dělí se žebrákem o plášť. Druhá hloupost byla vystěhovat ven z kostela všechny náhrobníky a dát je do příšerných betonových rámců, hlavně na jižní stranu kostela. Sice možná neradi, ale poděkujeme p. učiteli Strnadovi, za to, že žaloval,

protože kdyby kameny zůstaly venku, moc by z nich dnes už asi nezbývalo, díky vlivům počasí s deštěm, mrazem a značným střídáním teplot i během roku. Ono se to totiž nezdá, ale jižní strana není pro památky zrovna ideální, kdy třeba máme u nás na katastru „obecní“ křížek (byl „zobecněn“ teprve nedávno, podle zásad starého dobrého římského práva „povrch ustupuje půdě“, takže dnes téměř vše, co je na obecním pozemku je obecní), křížek, který na severní straně má krásně čitelný český nápis, zatím co na straně jižní s bídou najdete jen pár písmenek stejného textu v němčině.

Dlouhá léta po incidentu s panem farářem Pluskalem pak byl klid do doby, než v roce 1996 někdo, ani nevím proč, zabodl tužku do mapy i u nás, a řekl si „Tam časem bude veselo“. Možná to probíhalo podobně jako při stvoření světa, když na konci šestého dne se Bůh chystal odpočívat a spokojeně si zamnul ruce, na kterých mu zbyl malinkatý kousek čehosi ze třetího dne, kdy tvořil souš. Protože byl ale unavený, po dobře odvedené práci a nechtělo se mu pro ten kousek ohýbat, mávl rukou a řekl si, že se nic nestane, když tam bude ještě jedna další krajinná památková zóna. Nic proti tomu, máme tady hezky, máme celou řadu zajímavých kulturních a přírodních památek, kdy snad jedinou vadou na kráse je možná jen to, že zde žijí Kraličáci. Co ale moc nechápu je to, že, co beru jako normální, musí a mělo by se opečovávat, a dokonce mírně upravovat, ostatně tak, jak to lidstvo, v péči a utváření krajiny, dělá po tisíceletí, by se díky tomu, že jsme v „nějaké“

zóně, ve které by klidně mohla být půlka republiky, najednou by se mělo natvrdo zakonzervovat, ba co víc, bez souhlasu orgánů, se na to nesmí ani škaredě pohlédnout. Péči o krajinu se zřejmě věnovali už naši praprapředci, kteří se zvolna začínali napřimovat, ale ještě nebyli člověkem rozumným. Naštěstí však pobrali dostatek rozumu k tomu, aby si nepořídili nějaký ten orgán ochrany, protože by bylo velmi zajímavé vědět, co bychom dnes asi tak chránili, kdyby něco podobného, co je dnes, měli již tenkrát. Jako všechno, je to o přístupu a myšlení lidí, kdy mi dnes asi nejvíc vadí, že se budeme třeba „cpát“ do umělých inteligencí a podobných kouzel, předhánět se, kdo to umí lépe, má co nejvíc IT školení a kurzů, a přitom nám chybí ten prvotní – vstupní, kterým je seminář normálního selského rozumu, jenž v poslední době dost často postrádám, kdyby se tak snad dalo možná zabránit tomu, aby ne každý blb mohl být vysokoškolsky vzdělán, ba co víc, aby někteří dokonce měli šanci dlouhodobě předstírat, že nějakou tu zvláštní, vysokou školu řídí. Bylo by na strašlivě dlouhou dobu popisovat vše, co kdy a jak bylo ve spojení s památkovou zónou, a navíc se některé věci snad ani nedají publikovat, protože by v textu zřejmě byly spisovně jen tečky, čárky a háčky. Nejde ani moc popisovat, kdy a jak nám tady řádila „památná“ černá ruka. Zajímavé u toho ale je možná to, že podobně jako v životě, děly a dějí se některé události jakoby ve vlnách, kdy jednou, když se dařilo, tak se dařilo a mohli jste se snažit sebevíc, přesto se dařilo a zase jindy byla „léta

hubená“ i kdybyste dělali nevím co. Tak si vzpomínám, jak jsme si těžce nerozuměli s památkáři z Brna, kteří perfektně věděli, jak lépe a radostněji v Kralicích a přitom měli (mají) svoje sídlo hned vedle jednoho ze dvou nejškaredějších baráků na „Svobodáku“ (palác Omega). Už vůbec jsme si nerozuměli s významnou, nejmenovanou nestorkou českých a moravských památkářů, která měla za to, že jsme si podle ní zničili naši krásnou dědinu koloniální architekturou, plnou plastových oken, garážových vrat a dalších naprosto nepřijatelných prvků (tady si nejsem zcela jistý, zda někdy viděla některé zajímavé stavby třeba Angličanů, Francouzů, Portugalců nebo Španělů v jejich koloniích). Po zhruba hodinovém nepřijemném rozhovoru, paní doktorka pak dala pokoj, až jsem se jí slušně zeptal, zda se z okna své kanceláře dívá na stavbu brněnského Špalíčku nebo vidí dokonce na dostavbu kaple na Špilberku. Naopak rád vzpomínám na jednu paní z Telče, jejíž jméno jsem bohužel zapomněl, která když už se konečně nastěhovali památkáři do svého vysočinského hnízdečka, hned párkrát přijela také do Kralic. V té souvislosti říkají zlí jazykové, že ÚOP (Územní odborné pracoviště NPÚ – u slovíčka odborné mi nevím proč počítač pořád nutí místo b písmeno p) se téměř rok nemohlo z Brna přestěhovat do Telče, protože pro potřebné stavební úpravy, dnes jejich Lannerova domu, bylo téměř nemožné získat souhlasné stanovisko památkářů, na rozdíl od přístupu té paní, na kterou rád vzpomínám, ač jí opravdu nejsem stavu přijít na jméno,

paní, která si na chytrou vůbec hrát nemusela, protože jí byla. Tenkrát se totiž dostavěl vodovod a podobně jako třeba opět v mém zamilovaném starém Římě „bylo potřeba“ stavbu akvaduktu zakončit kašnou, v našem případě pak pítkem, které by se ke kostelu hodilo, sloužilo by žíznivým poutníkům a zároveň připomínalo stavbu vodovodu. Sedli jsme si s tou milou a navíc rozumnou paní na schody u pomníku Bible, ona si nechala vysvětlit a trošku na kousek papíru načrtnout „částečně upitou“, velkou kapku vody na malém pohárku, aby se zdůraznila velikost toho daru vody, současně s varováním, že polovina je již vypitá. S tím nebyl problém, stejně jako nebyl problém s okolními zídkami nebo dlážděním a „zasukovali“ jsme se až u nápisu pamětní destičky, kde měl být původně citát E. T. Setona „Vyhloubil jsem studnu, aby i jiní mohli pít“. To se té paní zrovna moc nezdálo, protože proč by v Kralicích u kostela měl být citát nějakého amerického woodcraftera, byť by byl sebeznámější a jeho vztah k přírodě sebevětší. Nakonec to dopadlo tak, že tehdejší vynikající pan farář Beneš dostal „stranický úkol“ (byl slušně požádán) a u pítka je citát z Bible o vodě živé, který se nakonec líbí i mě, protože to není jen o vodě. Naproti pítku u kostela jsme pak probrali prodloužení schodů a přístavění tarásku, aby si sousedky nestěžovaly a vstup do kostela byl co nejpohodlnější. A zase nebyl problém s řádkováním kamenů s bohatým šibrováním, vápenocementovými maltami s maximálními příměsemi cementu a dalšími „důležitostmi“. Jen jsem musel chvíli vysvětlovat, že když

se za tarasem dorovná terén a dojde tak částečně k zasypaní kmene lípy, že se vlastně nic neděje, protože příroda je mocná a lípa si s tím bez problémů poradí. Nejlepší u toho všeho bylo, že svítilo sluníčko, dobře se nám sedělo a povídalo, spotřebovali jsme pouze 2 A5 papíru (na celý Karlštejn byla prý potřeba jedna větší A3) a hlavně, už se nic víc neřadilo se stohy papírů, svoláváním místních šetření, přípravných a pracovních výborů a dalších „nezbytností“, protože to bylo zbytečné, kdy domluva a dané slovo bylo tehdy pro nás oba víc jak nějaké cáry papíru. V tom je dnešní doba taková trošinku jiná než bývala, protože dnes orgán je prostě orgán a i kdyby nechtěl, musí vykazovat činnost, aby ho nezrušili, a hlavně musí konat, navíc výhradně jen v souladu se zákonem (na rozdíl od jiných také vlastně úředníků, kteří zákon ani moc nepotřebují, zvláště když se jedná o jejich platy). Jenže náš orgán většinou a zvláště když se jedná o nesmysly, vždy chce, protože pokud „odborník“ napíše do stanoviska, že kružnice má čtyři rohy, orgán, aby měl pokoj, to vzorně opíše do rozhodnutí. Takže, když se třeba stane, že soused si stěžuje na druhého, který nemá na své stavbě kadibudku a jeho zedníci chodí do nedalekého lesa, naštěstí jen hned vedle KPZ, kde by to bylo neřešitelné, orgán musí ihned zahájit řízení, svolat místní šetření za přítomnosti všech účastníků, se kterými to pečlivě rozebere, ještě pečlivěji všechno změří a zváží, zakreslí do katastrální a orto-fotomapy, pořídí fotodokumentaci, pak do protokolu zapíše i souřadnice, aby až bude moci vše zpracovat, nedošlo

k nějaké mýlce. Nejdéle do třiceti dnů, pokud tady ovšem z nějakého důvodu nepůjde o zvláště složitý případ, vše řádně zůraduje, postihne pachatele tohoto přestupku, vyrozumí Lesy ČR, že na svém pozemku nově mají sice malou, ale černou skládku, vyrozumí i příslušnou obec, že na jejím katastru došlo ke zhoršení vzhledu obce a dalších 15 dní počká, zda se někdo odvolá. Pokud se tak nestane, může si udělat digitální čárku za splnění náročného úkolu. Dřív, když ještě byly na obcích stavební komise, které jako ne-svéprávné zrušila v posledních třiceti letech jedna ze zhruba 15 novel stavebního zákona, se to řešilo tak, že předseda komise v pondělí zavolal příslušnému padouchovi, že v pátek přijde navštívit jeho bohubilé zařízení. Bylo to tak proto, že předsedům se nechtělo nic moc psát, a navíc zapomněli polovinu z toho, co jim vtloukali do hlavy při přípravě na Zkoušku zvláštní odborné způsobilosti, kterou museli mít všichni, přes to, že to byli výborní stavaři s dlouholetou praxí. V pátek předseda komise navštívil ono zařízení, kde pořídil krátký, ale vyčerpávající záznam a vzniklý dokument, aby ušetřil za poštovné (již tenkrát drahé) ponechal na místě samém s tím, že po takto dobře odvedené práci, stavebníkovi maximálně ještě řekl „Ty, ty, ty“ a celý složitý případ uzavřel.

Časem pak ale v KPZ s novými odborníky přišla další „vlna“, kdy bylo potřeba důsledně řešit třeba fotovoltai-ky při pohledu z letadla na naši střešní krajinu, bylo potřeba místo zbořeníšť na jejichž místě bude novostavba, u této novostavby zachovat bezpodmí-

nečně původní velikosti výplní, byť by to byla okénka od záchodu do dvora a nejsou odnikud vidět, musel se řešit nárůst hmoty novostavby, která bude o 13 cm vyšší, než byla původní stavba. Stejně tak nebylo možné v tu dobu na chlívků pro kozu (kůlnička na nářadí), schovaném na zahradě, dát plastová okna a musela se použít kastlová okna nebo luxfery. Těch kouzelností bylo vždy tolik, že by to vydalo na román a pokaždé jsem pak musel přemýšlet, jak to vlastně je, zda to vymýšlí jen jeden člověk nebo zasedne vždy nějaké kolegium, protože snad ani není v silách jednotlivce dát dohromady tolik moudra. Co jsem u toho obdivoval nejvíc, byly ale eseje (písemná vyjádření NPÚ), přetavené do rozhodnutí orgánu popsané minimálně na šesti a více stranách toho nejmenšího písma, které počítač umí. Marná sláva, tak, jak jsem říkal, orgán je orgán a musí na půl strany napsat preambuli, jak moc a podle čeho je příslušný, že je pověřený pověřenějších (ORP), pak musí rozpitvat, co všechno bylo součástí naší supliky, jednou větou napíše, zda záměr je nebo není přípustný a hned na to pokračuje, (2–3 strany) tím, co se bude muset všechno udělat pro zdárný průběh realizace záměru a v závěru nám neopomene pokaždé vysvětlit, co je to památková péče, co je to krajinná památková zóna, detailně charakterizuje dotčené chráněné kulturně historické hodnoty, důrazně také upozorní na to, že jsme v území s možnými archeologickými nálezy (tuším § 22) a co bychom měli dělat, když při opravě omítek nebo výměně střešní krytiny najdeme mamuta. Samozřejmě poučí

nás i o odvolání a jako bonus přidá něco málo kousků fotodokumentace. Protože to možná není z nedostatku jiné činnosti a nedá se to snad ani zvládnout v normální pracovní době, obdivuji zápal všech „děvčat“, která nás takto zodpovědně zásobují, berou si práci domů a po večerech sepisují své elaboráty místo toho, aby si hrály s něčím úplně jiným. Jejich dílka ale mají také své plusy, kdy třeba zjistíte, docela přesně, co se na Vašem pozemku a s Vaší stavbou dělo od druhé poloviny 18 století, kdy už výborně fungovalo zeměměřičství. Ta jejich slohová cvičení, na jejichž konci většinou usínám, bych však ještě v celku „překousl“, ale co moc nepochopím třeba v případě ohradní zdi kostela, že jsou potřeba vstupní a další kontrolní dny, vyzdívání referenčních vzorků s bohatým šíbrováním následně odsouhlasených písemným záznamem a jiné, po mém soudu ne zcela smysluplná opatření, která po hloupém rozhodnutí památkářů někdy kolem roku 1997, kdy vymysleli, že na střechu kostela musí přijít v jednoduchém položení, aby se brzy po 5ti letech rozpadl, šindel (na štěstí ne došek) místo pálené krytiny, která tam byla více jak 200 let, vymysleli také, že zeď se má naomítat, což nebyť takových výmyslů, by byla dnes opatření úplně zbytečná a navíc nesmyslná, kdy pokud do toho budu ještě někdy moci mluvit, určitě nepřipustím, aby obec přispívala a po navrhovaném odstranění omítek se za zeď vkládala izolace, dělalo se odvodnění, kvůli kterému by bylo potřeba pokácet krásnou lípu na původním hřbitově u kostela, kde zcela určitě díky

„pečlivosti“ našich předků při stěhování hřbitova v roce 1837, nějaké ty kostičky zůstaly a tak hned s prvním kopnutím bagru by bylo potřeba, aby ke vši té hrůze se nám tady ještě prohánělo stádo archeologů, byť jsou vcelku levní a pořídíte je dnes za nějakých pouhých 600–700 Kč na hodinu. Když to vše domyslíte, mám občas asi tak stejné pocity, jako má zřejmě černocho, kterému se narodí bílá trojčata. Pokud náhodou nevíte, co to je slovíčko šibrování, které se objevuje v textu, ku podivu to není nic sprostého, nejedná se však ani o posunování vagonů a už vůbec to prý nemá nic společného se šibry, jak je známe třeba z politiky. V našem případě jde o odborný termit, který se u nás objevil před časem, třeba v souvislosti s klášterem v Plasích, kde potřebovali památkáři doplnit větší mezery v kamenném zdivu „vyklínkováním“ menšími kousky. Trochu jsme tady sice znovu objevili Ameriku, protože něco podobného dělali kdysi už třeba ve staré Číně před tisíci lety, hlavně u pěšin a cest v jejich zahradách, kde si všimli, že dobře naskládané, dokonce barevné kamínky mají při chůzi blahodárny vliv na masáže chodidel, a tak je to tam vcelku oblíbené do dnes, zvláště při zahradní relaxaci, za svitu měsíce s bosými šlapkami. Jen tomu neříkají šibrování a zatím je také nenapadlo to kombinovat s travnatým drnem, aby se šibrování, pokud možno co nejvíce zakrylo. Dnes, když památkáři a děkanství začínají zvolna dumat, že zeď by se mohla zase vrátit do původního stavu bez omítek, bych očekával, že místo všech těch mouder, která se jim honí

hlavou, jakože taras bez omítky, který po letech bude normálně odvětráný, by se měl ze strany od kostela nově odizolovat a odvodnit, bych předpokládal, že někdo přijde a udělá to tak, jak to dělával pan Baťa, který když mu někdo z jeho zaměstnanců něco zmršil, to řešil tak, že dotyčného poslal zjednat nápravu. Takže ani tak bych nečekal, přípravné výbory přípravných výborů, sjezdy odborníků, zasedání různých kolegií, ale čekal bych, že se tady objeví parta památkářů v montérkách, kteří si od nás půjčí nářadí a protože to nějaký ten den bude trvat, že se slušně zeptají, zda by mohli být u nás ubytováni za režijskou cenu, do doby než se velmi, ale skutečně velmi opatrně odstraní nánosy jejich původního genitálního rozhodnutí, kdy bych zcela určitě nečekal, že po více jak dvaceti letech, co jsme se bez památkářů starali o stav zdi, někdo drze nebo z mladické nerozvážnosti (to nevím, co z toho platí) začne přemýšlet o tom, že omítky opadávají, ne kvůli tomu, že taras je vlhký, protože je jednostranně zapuštěný v zemi, ale protože byla zvolena zcela nevhodná malta. Zajímavý je přístup památkářů u stejných zdí u nás na různých místech, kdy ohradní zeď u kostela je těžko řešitelný problém na rozdíl od ohradní zdi obory, o které jsem se zmiňoval minule, a to, že tato zeď je místy původní, místy dozděná cihlami, jinde doplněná (s)prostým betonem, část je naomítaná a část jen našpricovaná. Údajně je to proto, že kolem ní denně jezdí jen 6 tisíc aut a že Lesy nemají peníze, a tak je to, tak jak to je, kdy Lesy nemusí a obec může platit. Úplně s tím nemohu souhlasit,

protože LČR jen v loňském roce potichoučku převedly do černé díry státního rozpočtu navíc, mimo plán 7 miliard korun, kde už na ně čekají všichni „potřební dělníci“ (dělník od slova dělit se, nikoliv dělat) ať již jsou to ústavní činitelé, soudci, aby mohli být ještě nezávislejší nebo naši velmi blízcí a drazí zahraniční partneři. Na svůj obolos také čekají špičkoví manažeři státních firem, kteří si neumí vydělat ani na své platy, stejně tak čekají nezištně všechny neziskovky a spolky, doktoři, aby mohli nově mít výsluhu a další potřební, kdy samozřejmě mezi prvními čekají i pohrobci maršála Russworna (maršálek císaře Rudolfa), kteří sice na rozdíl od něj dnes nepotřebují nové flintičky, šavlíčky a fedruše, ale po F35, polních kuchyních vyrobených ze zlata a platiny, po švédských a předražených britských speciálech se zhlédli mezi jinými také v obrněných vozítcích pro ženijní vojsko, které umí vyrábět přímo u nás a na Slovensku minimálně čtyři výrobci, ale my nutně chceme australská, protože ta mají jen menší mouchy, ale hlavně mají zajímavý, nevšední odstín khaki barvičky, která by se lépe hodila k novému kostýmku paní ministryně, aby nemusela chodit na přehlídky a velitelská shromáždění v noční košili, jak má občas ve zvyku. Možná je to nějaká nová, mnou dosud nepochopená strategie, protože potom všem, co jsme celá léta vyváděli s armádou, civilní obranou atd., taková šikovně odložená košilka, dost dobře možná bude jednou z mála věcí, co dokáže na chvíli zdržet nepřítel na postupu, kdy vzácně se může také stát, že nepřítel, když to shlédne

se raději sám od sebe dá dokonce na ústup. Skvěle to občas může fungovat, ale také i s oblečením, to v případech, když použijete strašáka do zelí, kterého nemůžete dát na pole, protože zelí by se leklo a nerostlo by. Omlouvám se, že jsem zase výjimečně trošinku hubatý, ale v tom jsem asi stejný jako bývalý pan prezident, který si velmi rád a často vychutnával „experty“, a přitom se odvolával na Jana Wericha a jeho zásadu, že se vždy a všude musí bojovat proti lidské blbosti. Co vím já, pan prezident, jen jednou jedinkrát asi minutu „nebojoval“ a chvilku mě dokonce neměl v oblibě za to, když „už stačilo“ a v jeho dlouhém dobrém rozmaru, kdy s vlídností jemu vlastní cosi řešil, jsem mu do toho musel vstoupit a zase, jak jinak než s odvolávkou na Jana Wericha, který také říkal, že když se normální člověk začne dohadovat s blbcem, že se po pěti minutách dohadují blbci dva. Tam ale bych až nerad sklouzl a snad to také nebude ani potřeba, protože se trošku začíná blýskat na lepší časy, kdy snad bude aspoň mírně fungovat Plán ochrany krajinné památkové zóny Náměštsko, který nám může možná ulevit, navíc ÚOP NPÚ Telč má od roku 2023 nového ředitele, stavaře, který si prošel veřejnou správou a samosprávou, takže věci zná i z druhé strany, stejně jako zná památkovou péči třeba z pohledu své angažovanosti ve Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, kde má tu čest být i naše obec. Také našťestí máme nového garanta a v Náměšti se vyměnili děvčata na úřadě, takže už přilétla první vlaštovka a na „čtyři“ kbelíky malty a kbelík vápna potřebných

na opravu ohradní zdi kostela najednou nepotřebujeme úplně všechny doklady třeba o tom, že náš pan farář je skutečně náš, není potřeba souhlas děkanství, biskupství a o Vatikánu ani nemluvě, nejsou potřeba technologické postupy, rozbory použitých materiálů, časové harmonogramy a díky tomu, že se dokonce zamysleli hlavou i v Praze (MMR a památková inspekce MK), už letos ani nepotřebujeme stavební povolení se všemi náležitostmi, vydané za 10.000 Kč, na základě kompletní projektové dokumentace. Sice už si s památkáři možná nesednu nikdy na schody pomníku (zřejmě by mě asi nikdo nezvedl), ale přesto velmi zvolna, opatrně přestávám přemýšlet o osazení informačních cedulí zakazujících vstup úředníků. Protože kdesi v hloubi duše jsem také tak trošku pacifista, začínám mírně rozdýchávat i osazení kulometných hnízd na přístupech k obci (navíc, kulometry nejsou, protože je všechny v akci belgické FN, jeden za 2 miliony – druhý zdarma, skoupila pětiprocentní tetka železářka a ty, se kterými jsme si jako kluci hráli s kamarádem Vaškem na indiány, přesto, že ve své době byly legendou – světovou špičkou a vyhrály spoustu bitev, už dnes nejsou to pravé ořechové (kulomet ZB vz. 33, známější jako britský BREN, konstruktér Vaškův děda pan Václav Holec). To byly ale doby, kdy jsme ještě uměli a mohli vyrábět mezi jiným i takové věci, než se našel jeden lidumil na koloběžce, který nevybral zatáčku ve spleťtých chodbách hradu a při styku hlavy s historickou zdí ho osvětil Duch svatý, takže jsme pak šmahem rušili naše

zbrojovky, abychom o nějaký ten rok později mohli nakupovat šrot světových značek. Možná také už ani nebudou potřeba střelecká stanoviště vzduchovek (zatím je ještě nerušíme), kdy taková obyčejná štětinka při styku s hýžděmi je docela přesvědčivý argument (diabolka a brok nejsou totiž moc humánní, protože se špatně vyta-hují, a tak raději štětinka). Prostě a už jen pár větami, vypadá to, že můžu přestat vymýšlet protiopatření (blbosti) a zase snad konečně budeme mít rozumného partnera, a ne nepříliš osvícenou vrchnost, se kterou se špatně domlouvá, protože pokaždé nutně musí mít u každé naší žádosti napsané výhradně na speciálním a aktuálním formuláři co nejvíce příloh doplněných podle něj samozřejmě od nás, i když na ně nemá vlastně nárok. V praxi by to totiž mělo, například při údržbě dřevin, být tak, že když orgán na louce bezpečně rozpozná jen bodlák a kravěnc (s kravěncem češtin sice pláče, ale mohlo by dojít k záměně s Kravincem španělským, což je kytk), tak si sám nechá zpracovat dendrologický posudek, aby byl v obraze a to už vůbec nemluvě o tom, že se vloudí chybička a při jednání o odstranění stromů v havarijním stavu (jednání trávající téměř 3 měsíce pro složitost věci, protože odborník na historickou zeleň, se zatím zřejmě propracoval jen k francouzským zahradám, o anglických parcích bude možná uvažovat a současná krajinářská tvorba je pro něj asi tabu), kde jsou z počátku informovány jen tři subjekty, najednou vstoupí do hry, o jednání perfektně informovaný, zas. spolek Tilia (lípa),

zastoupený předsedkyní, která se údajně nikdy nevzdává v boji za ochranu životního prostředí, zejména pak dřevin, které chrání před zbytečným kácením a už zachránila bezpočet stromů ve vyhraných soudních sporech s městy a obcemi. Naštěstí, protože si rád hraji a jsem někdy také trošku víc, než je zdrávo zvědavý, už se na „spolupráci“ s tímto spolkem docela těším, i když je to spousta práce navíc a musím si honem mírně oprášit znalosti ze správního řízení, abychom byli důstojným partnerem spolku a paní, která mě začala vcelku dost zajímat, vedle toho, jak se dostala k péči o životní prostředí v naší obci, kdy absolutně nepodezírám úřad v Náměšti, který je rád, že stíhá to, co má a těžko by někde žaloval a přiděloval si práci. Stejně tak nemůžu podezírat ani památkáře, protože je prý velmi nepravděpodobný nějaký únik informací od nich a tak se asi budu muset zamyslet sám nad sebou a tím, co tady občas po večerech vyvádím pod vlivem z návštěvy hospody U hasičů, po vykouření několika kousků „majoránky“ a nebo teď nově v poslední době, kdy jsem přešel na má oblíbená kokina He-He, stejně jako veselé paní učitelky v jedné MŠ kdesi v Čechách, kde se děcka hned ráno nestačila divit, jak zábavná může být výuka a co se vlastně děje, stejně jako já, kdy občas nevěřícně kroutím hlavou, zatím na štěstí jen vlastní. Všechno zlé je ale k něčemu dobré, a tak mě vůbec neškodí, mezi jiným, si „zopáknout“ zmíněný správní řád, vysvětlit České inspekci životního prostředí, která již na nás byla údajně upozorněna, že

když jsme například v loňském roce nově vysadili na katastru obce 250 ovocných stromků, už při jejich výsadbě jsme věděli, že časem přijde někdo, kdo je bude muset pokácet. Vás ostatní, a to je vlastně smysl celého toho dnešního povídání, to snad konečně donutí podívat se na návrh Plánu ochrany a na to, jak se „Plán“ v budoucnu bude týkat přímo Vás, abychom mohli společně předejít případným nedorozuměním a potížím, které zcela určitě sice budou zas, ale snad už jen menší, protože se možná konečně začneme na ně domlouvat rozumněji, než tomu bylo v minulosti. Do budoucna se možná ani tak občas nevyhneme lehounkému laškování v případech, že někdo zase vymyslí nějaké moudro, ale to patří k věci a ani by nás snad nebavilo, kdyby to bylo jinak. Je pravda, že toho laškování nemusí být moc, ale kdo ví, ono je to stejné jako v dnešní politice, kdy stačí, že se najde jeden magor, který se rozhodne páchat dobro a rázem jsou problémy. Ale to pak můžeme třeba instalovat informační tabule, kde bude okopírované celé příslušné stanovisko orgánu k dané věci doplněné jednou – dvěma našimi větami, navíc doprovázené nápisem „Vítejte v Krajině památkové zóně Náměštsko“. Samozřejmě tabule musíme instalovat až po naší žádosti v souladu s § 14 „památkářského zákona“, což už se trošku zlobil jeden úředník s dotazem, zda si nedělám (Šoufky) ze státní správy a jestli náhodou nedělám z úředníků blbce. Musel jsem ho ujistit, že při mé povaze něco takového vůbec nepřichází v úvahu, nikdy bych

na to nepomyslel a ani bych si to nedovolil, a navíc pokládám, v tomto případě, něco z někoho dělat, za zcela nadbytečné. Snad bude lépe, kdy pevně věřím, že tomu tak bude, přestože sice nejlepší výkony podávám, pokud mě někdo (rozzuří), ale nerad, skutečně velmi nerad, bych si dopisoval s paní generální ředitelkou NPÚ, psal na Památkovou inspekci MK nebo přímo na Ministerstvo kultury, kde bude po volbách nově obsazení a lidé, kteří by možná mohli slyšet na novou petici o vyjmutí zastavěného území Kralic z KPZ, stejně jako by to zajímalo asi i nové poslance a média nejen při veřejném slyšení v PS PČR. Nerad bych škodil prezentací všeho toho, o čem dnes cudně mlčím, stejně tak nerad bych se s Vámi domlouval a posílal hromadně žádosti orgánu, na který bychom si vzápětí (po 30 dnech) museli stěžovat pro nečinnost nebo stěžovat si v některých částých případech dokonce na nekompetentnost atd., kdy těch opatření z naší strany bychom určitě vymysleli celou dlouhou řadu. Několika málo z Vás, kteří se ještě staráte o své okolí, to však bude možná v souladu se zákonem nově „zatrženo“, protože absolutně není možné, aby majitelka domu, hned po snídani šla a uklidila okolo svého domečku (mimochodem jedno z mála, který se skutečně musí chránit). Při úklidu obhlédla, co kde upadlo a cestou do obchodu si rozmyslela, co s tím udělá, před tím, než se jí dovaří oběd, kdy do oběda vše sice vzorně, ale nezodpovědně, bez souhlasu orgánu levou rukou opraví a po obědě už jen přelíčí, aby domeček byl zase v pořádku. Škoda, že tu paní nemohu jmenovat,

protože i když je to milá a hodná paní, dostal bych od ní asi nadáno, že si ji beru do úst, a navíc bych mohl narazit i s GDPRdem nebo orgánem, který by se mohl začít zajímat, kdo že mu to tady, bez jeho souhlasu, loupe perníček na domečku, který pokud by ve 20. letech minulého století pořádně fungovali územní plán a památkáři, by tady určitě vůbec nemohl stát, protože tady na návsi u kostela mezi typickou venkovskou zástavbou nemá co dělat secesní domeček, který téměř nic nerespektuje, pokud jde o hmotu, výplně, střešní krytinu atd. To ještě klika, že v roce 1923 nebyla fotovoltaika, protože původní majitel byl elektrotechnik, který by si FVE na střechu určitě dal a rušil by tak pohled z letadel na naši krásnou střešní krajinu. To ale trochu předbím a skutečně věřím tomu, že bude lépe, že se opravdu začíná blýskat na lepší časy tak, jak jsem se zmínil, kdy podle mě, pokaždé se dá rozumně domlouvat a domluvit, aby se koza vždy nažrala a vlk zůstal celý, jenže to napřed společně s „kamarády“ památkáři, kteří oni vlastně nic, protože oni jsou jen muzikanti a pouze dávají svá stanoviska a doporučení, musíme přesvědčit zlý orgán, aby přemýšlel o svých vydávaných rozhodnutích. Jen to chce trošinku oprášit a upravit heslo, které nás kdysi vybízelo k tomu, abychom bděli, kdy klidně můžeme trochu i mírně pospávat, a ono to mnohdy bude snad lepší, jen se stejným patosem, jako tomu bylo tenkrát zvolávám:

„Lidé myslte“

P. S. Zaviječ zimostrázový „ruku v ruce“ společně s ÚOP NPÚ a orgánem, je tou mrškou, která nám sežrala Buxus

u pomníku padlých, a navíc jeden pořádný ztepilý smrk, potřebný pro výrobu papíru na rozhodnutí a 3/4 Zpravodaje, protože tentokrát mě trošinku některé nesmyslnosti už vážně nadzvedly, takže dnes ač nerad, mírně delší článek. Chtěl jsem i foto nezodpovědného počínání zaviječe a naopak pro Vaši představu, co Vás čeká, když doma zkrříte zaviječe a Buxus, zodpovědné rozhodnutí orgánu, u kterého se vloudila jen malá chybička a není zcela výjimečně zmíněn mamut. Jenže to by asi dnes bylo již příliš i pro zvlášť otrlé, a tak foto i rozhodnutí zatím jen založím do doby, než možná jednou budu psát paměti

(nebudu, protože těch všech blbostí za ta léta bylo tolik, že paměti by rozsahem silně připomínaly sebrané spisy Aloise Jiráka). Stačí, že navíc ještě, aby to bylo úplné, ani nevím proč (asi už blbnu také) se mi do té žabomyší války s památkáři vkrádá i mírně upravený Puškinův dopis Taťány Oněginovi kdy: „Pár řádků jen já píši Vám – co mohu více? Co ještě mohu dodatí? Ted' vím, že máte právo sice mne pohrdáním trestati, leč ještě věřím, nešťastník, že mne Váš milosrdný soud, pro těch pár řádků, nemůže přece zavrhnout“.

starosta obce

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

• Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 26. 6. 2025

a) schválilo:

- závěrečný účet obce za rok 2024
- hospodaření obce za rok 2024
- zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2024
- rozpočtové opatření
- obecně závaznou přihlášku o místním poplatku z pobytu
- uspořádání sbírky na centrum služeb sv. Zdislavy
- převod podílu bytovému družstvu
- název ulice Horky
- podání výpovědi z nájmu pozemku p. č. 1747/1

b) zamítlo:

- směnu pozemků lesních v Horních Lhoticích. Doporučuje pozemky rozdělit.

c) vzalo na vědomí:

- konání valné hromady Mikroregionu Chvojnice
- konání valné hromady VAK Jasinka
- jednání obce s ostatními organizacemi a partnery
- postup prací po obci
- připravované společenské akce
- cvičení EDU „Zóna 2025“

d) revokovalo usnesení o prominutí smluvní pokuty ze dne 13. 2. 2025

e) projednalo:

- stav výstavby RD na Horkách
- V neděli 25. 5. 2025 zhruba v 15:00 hodin na čas uhasl olympijský oheň **Regionální olympiády dětí a mládeže**, ve které zvítězili úplně všichni, kteří se jí zúčastnili, ať již to byly stovky soutěžících, rozhodčích, desítky dalších organizátorů, podporovatelů, obcí, škol, dobrovolníků a rodičů, prostě všech, kteří

se podíleli jakýmkoliv způsobem na této skvělé akci, u které jsou sice zajímavé celkové počty disciplín a v nich získaných medailí, pořadí nejúspěšnějších sportovců nebo obcí, ale zdaleka nejdůležitější je to, že se podařilo všem sportovcům naplnit olympijské desatero a těm ostatním žít duchem olympiády. Naši sportovci dosáhli výborných výsledků a získali celkem 19 zlatých, 14 stříbrných a 31 bronzových medailí a jsme tak v celkovém hodnocení obcí na krásném druhém místě, hned za Náměští, kdy ale budeme muset trošinku přidat, abychom byli na další olympiádě ještě lepší, protože oficiální statistika (přesné soubory nepřesných čísel) je jedna věc a skutečnost je věc druhá, ono totiž pokud jde o medaile, zřejmě nejúspěšnější byla výprava sportovců ze Zahrádky s 20 získanými medailemi (12 sportovců z 5 domů, kdy pan starosta by se asi zlobil s 5 domy, že nepočítáme další 2 domy v místní části Častotice). Ať je to, jak je to, každopádně můžeme být na naše sportovce hrdí a poděkovat jim za nádherné pocity, třeba ze zahájení nebo ze slavnostního ukončení letošního ročníku olympiády.

- Dalším „svátkem“, kde se také skvěle předvedly naše děti byl **benefiční koncert Děti dětem**, který podpořil maminku a dcery Charvátových, spolek Fotografové bez bariér i neziskovou organizaci Mezi námi, tedy celkově lidičky více než potřebné, kde měla tu čest přispět, alespoň trochu, i naše obec, jednak

finančním darem, ale především vystoupením kralických žáků Základní umělecké školy. Tady opět patří velké poděkování všem účinkujícím, panu řediteli ZUŠ Benešovi, Franku Spekhorstovi (ze ZUŠ Třebíč a Rotary Clubu), celému pedagogickému sboru ZUŠ a všem dalším, kteří se na uspořádání koncertu podíleli, ať již přímo na něm, ale i během celého roku při výchově našich dětí, které tak mohly předvést svoje skvělé umění.

- Sice už asi není v kalendáři nějaký ten měsíc bezpečnosti, ale obec přesto v uplynulých dnech zajistila **bezpečnější dopravní značení na křižovatce** silnic II/392 a I/23, kde ta situace vzhledem k častým dopravním nehodám vůbec nebyla dobrá. Snad toto nové výraznější značení přispěje k tomu, aby na křižovatce už nebyly žádné nehody nebo jich alespoň bylo méně, kdy jich jen za letošní rok bylo pět, což se naštěstí obešlo bez zranění a netýkalo se to našich občanů, kteří místní riziko znají. Pro nás, ale nejen pro nás, pro naše větší bezpečí, **budou nově sloužit dva defibrilátory**, které umístíme v Kralicích na „křižovatce“ a v Horních Lhoticích asi na budově hasičské zbrojnice. Po konzultaci s odborníky ze Zdravotnické záchranné služby, jsme vybrali naprosto blbuvzdorné přístroje se snadným použitím, které se po zvednutí jejich krytu okamžitě spustí a hlasem vedou zachránce, krok za krokem, během celé resuscitace. Jedinou podmínkou je, mít u sebe telefon, abyste si po zavolání

na tísňovou linku (tel. 155), kde Vám sdělí přístupový kód, mohli otevřít AED skříňku, která chrání defibrilátor před možným poškozením. Hlavně, pokud by k nějaké situaci, kterou si nikdo z nás nepřejeme, někdy došlo, zachovejte prosím vždy bezpodmínečně klid. V klidu vysvětlete operátorce, kdo jste, kde jste, co se stalo, nechte si nahlas zapnutý odposlech telefonu a v klidu postupujte podle pokynů, které dostanete. Jen tak nic nepokazíte a všechno dobře dopadne, protože v zápětí Vám přijede na pomoc výjezdová skupina rychlé zdravotnické pomoci. Další z věcí v této oblasti je chvályhodná snaha Ihotických hasičů pořídit pro výjezdovou jednotku čtyřkolku, která je potřebná při požárech lesa nebo při pátrání po pohřešovaných osobách tak, jak se to stalo na přelomu loňského a letošního roku, kdy celé dva dny běhali hasiči a další dobrovolníci po lese, aby našťestí našli a zachránili ztracenou paní, když už nějak nedopatřením nebylo možné poslat vrtulník s termovizí. O ty dva dny běhání po lese vůbec nešlo, naopak všem prospěla zdravotní procházka, ale zbytečně dlouho byla pohřešovaná paní v mrazu venku, což by příště tak nemuselo být při lepší organizaci a větším nasazení techniky včetně, třeba té zmíněné čtyřkolky.

- Naše pozvání přijal a **obec** počátkem října (pravděpodobně 7.–8. 10.) **navštíví** velmi milý a vzácný host a to **Mons. prof. PhDr. Petr Piřha, CSc., dr.h.c.**, kaplan Jeho Svatosti papeže Františka, emeritní probošt

Kolegiální kapituly Všech svatých na Hradě pražském, bývalý ministr školství, mládeže a tělovýchovy v Klausově vládě atd., kdy výčet všeho, toho, co kdy dělal, jaká ocenění získal, by byl velice dlouhý a bude lépe, když se to dozvíme přímo od něj samotného při besedě, která bude následovat po **přednášce Funkce jazyka, která se přímo vztahuje i k Bratrským aktivitám v Kralicích**. Škoda, že u širší veřejnosti není Mons. Piřha více znám jako bohemista, lingvista, jeden ze zakladatelů české matematické lingvistiky nebo jako autor spousty odborných a populárně naučných knih, případně jako autor celé řady životopisů významných českých osobností katolické církve. Veřejnost si ho totiž často, bohužel dost povrchně, spojuje jen s jeho kritikou Istanbulské úmluvy, kde by se s ním možná dalo o některých otázkách trochu diskutovat, ale ne na něj podávat trestní oznámení a polemizovat tak, jak se to podařilo České ženské lobby, Tomáši Halíkovi, Martinu C. Putnovi a některým dalším radikálním feministkám, kdy by se jako břídil rděl studem i takový mistr slova jakým byl pan Karel Čapek, který by honem musel prepisovat svoji příručku „Dvanáctero figur zápasu perem, čili příručka písemné polemiky“. O přesném termínu setkání otce Piřhy s námi, v **Památkníku Bible**, budete ještě včas informováni, s tím, že budou pozváni i případní zájemci z našeho regionu a bude proto určitě potřeba vzhledem k omezené kapacitě sálu, přijít včas.

- Při tradičním loučení se školním rokem dostávají občas žáci naší školy nějaký ten menší „domácí úkol“. V letošním roce to je **psaní od srdce**, kdy i malé psaní může přinést velkou radost. Jde o to, že by se naši školáci mohli, trochu opožděně, přes prázdniny, připojit k projektu Diakonie Českobratrské církve evangelické, která chce přinést trochu radosti **seniorům v domovech důchodců**, kteří často trpí osamocením a chybějícími sociálními kontakty. Po prázdninách dopisy ve škole vyhodnotíme a nejlepší z nich oceníme nějakým tím drobným dárkem, zvláště když budou ve stylu: „Milá babi, milý dědo. Jsou prázdniny, venku je škaredé počasí, a tak mám čas Ti napsat pár řádků o tom, co dělám a na co se ještě chystám. Píši Ti, protože Ti to snad udělá radost a mě telefon a počítač zrovna už moc nebaví, mám uklizeno v pokojíčku, a dokonce i umyté nádobí atd, s tím, že značka ideál by byla, kdyby dopis končil slovy. „Sice ne moc, ale přece, mi s psaním pomáhali také trošinku i naši“.
- Do naší obce se zřejmě nastěhovala menší tlupa 15 až 20 makaků (údajně nejzlobivější opice), kteří nám způsobují potíže především na dětských hřištích a v odpadovém hospodářství. Zatímco mladá samička vyrazí se svými mláďaty na dětské hřiště, kde je místo lezení po herních prvcích nechá lézt po střeše zahradního domečku a ničit krytinu z bonského šindele, aby znavená jejich sledováním pak odložila obal od pamlsku pod lavičku, na které

sedí, protože do koše je to celých 10 metrů daleko, starší samice zanesou komunální odpad do výrazně označeného červeného kontejneru s nápisem „Pouze kovový odpad“, takže nás následně vyhodí z kovšrotu, abychom si to doma pěkně přetřídili. Jeden samec ve stejnou dobu vyveze na kompostárnu cihly a pařezy stromů v domnění, že to štěpkovač všechno „pochroustá“ a výsledkem bude ne kompost, ale přímo skvělý substrát. Druhý samec v ten samý čas na kompostárnu zaveze posečenou trávu, a protože makakové jsou sice „mazaní“, ale nejsou zase až tak inteligentní jako gorily, které prý rozeznají až dva tisíce znaků, uloží trávu dva metry za hnědou tabulku s nápisem: „větve, dřevní odpad ...“ s tím, že to za něj někdo vytřídí a převeze k zelené tabulce „tráva, seno, květiny ...“. Nově staré tabulky teď navíc doplňujeme druhými, stejně barevnými, s ještě větším písmem a když pak ani to nepomůže, ještě možná přidáme třetí tabulky s piktogramy (pro makaky = grafické znázornění) a pokud ani to „nezabere“, „naštve“ všechny ostatní občany tím, že kompostárnu oplotíme a bude se tam jezdit jen když bude přítomna obsluha. Makakové zaslouží a také si zcela určitě brzy už i něco vyslouží a Vás ostatní důrazně žádáme, abyste se, pokud možno, vždy chovali jako dobytek, ten totiž po sobě nenechává nepořádek, nic nekrade a neničí. Pokud jde o kompostárnu, pařezy nemusíte pracně vykopávat a převážet, Technické služby totiž mají k dispozici

frézu na pařezy, a za mírnou úplatu Vás jich zbaví. Na zkompostování pak, prosím, dávejte výhradně jen biologicky rozložitelný odpad, který si pro svoji potřebu z jiné hromady na kompostárně můžete odvést při zpáteční cestě jako hotový solidní kompost.

- Upozorňujeme občany, kteří ještě nemají uhrazené **místní poplatky nebo stočné**, že třeba pro úhradu poplatků ze psů byl termín do 31. 5. 2025. Dokonce máme také ještě dva spoluobčany, kteří vypouští splaškové vody do kanalizace a dosud se neunavovali uzavřít příslušnou smlouvu, a zaplatit. Těm velmi doporučujeme prostudovat si příslušné materiály Svazku Vodovody a kanalizace Jasínka, zejména pak článek „Sankce“.
- Důrazně upozorňujeme občany, že ne už jen vyhláškou, ale přímo **zákonem je od března zakázáno spalování biologicky rozložitelného odpadu** na otevřených ohništích. Jedinou výjimkou jsou ohničky pro opékání vuřtů a „táborové ohně“, kdy třeba, pokud se domluví naši noví spoluobčané na Horkách a udělají si letní seznamovací večírek, obec jim něco málo vhodného dřeva doveze, za cenu jednoho telefonického rozhovoru, zatím co v prvním případě ohniček pořídíte až za 25 tis. korun plus náklady správního řízení.
- Vcelku dobře pokračuje **přístavba „Dětské skupiny“** u budovy MŠ, kde nejdůležitější bude stihnout přes prázdniny propojení se stávající

budovou, upravit šatny a navazující prostory. Stejně tak rychle se bude muset prodloužit výtah z kuchyně až do nejvyššího podlaží, vyměnit ležatou kanalizaci a napojit novou budovu z té staré také na vodu a elektřinu. Týden ale má naštěstí 7 dní a den 24 hodin, takže se snad všechno stihne tak, jak potřebujeme. Z ostatních prací po obci to byly a jsou především práce v lese, opravy oplocenek, rekonstrukce požární nádrže v Horních Lhoticích, spousta uklízení a drobných oprav a údržby po obci, včetně sečení a konečně i úklidu komunikací, kde jsme byli hrubě po termínu díky tomu, že se nám dlouho nedařilo zajistit kvalitní opravu zametače. Některé věci se nám i tak však stále nedaří a během prázdnin, kdy budeme muset „udělat si naši část“ v MŠ, se ještě úplně dařit zřejmě asi nebudou, ale podzim by už měl být volnější, a tak všechno, co je naplánováno pro letošní rok by se mohlo podařit zajistit, včetně zahájení prací na víceúčelovém hřišti u sokolovny, aby si děti měly konečně kde hrát.

- Dobře nám už konečně funguje obchod, který má otevřeno každý den, od nevidím do nevidím, s tím, že sortiment je daleko větší, než býval za Jednoty a jen s „vuřty“ je to trošku slabší, ale na to zase máme skvělé řeznictví. Samozřejmě jako u všeho jsou ale řeči, že je tam draho a že jsou tam kamery, kde ti, kteří mají za to, že jinde nakoupí levněji, si pořád ještě mohou zajet do Náměště třeba pro rohlík o 40 haléřů dražší a ti, kteří se bojí, že jejich fotografie

bude použita na cukřenku, si mohou být také jistí a to, že kamery v obchodě byly léta i za Jednoty a ty dnešní jsou tam naprosto legálně, v souladu s GDPR a hned první týden se osvědčily, když jeden lumpík měl žízeň a nestačila mu na ni lahev obyčejného rumu, ale musel si vybrat cosi za 600 Kč. Jediné, co je tam tak trošku „na mrtvici“ hlavně pro maminky a babičky nakupující s dětmi, jsou metráky bonbonů, čokolád a dalších pamlsků hned u pokladny, kde maminky často neví, co prvně, zda platit nebo svým ratolestem vysvětlovat, že sladkosti jsou nezdravé. To všechno ale vyváží dvě celkem ochotné a usměvavé prodavačky, kdy navíc občas je trochu i zábava, hned na první dobrou se domluvit, co vlastně potřebujete, ale to také není až tak nejhorší, chce to jen trošku pochopení a trpělivosti a možná představitosti, jak moc Vy byste byli šikovní, kdybyste museli prodávat v Hanoji.

- Naše obec se sice dlouhodobě umísťuje na předních místech v hodnocení obcí našeho okresu a velikostní kategorie v množství vyprodukovaného odpadu na obyvatele, ale je to výsledek jen dobrý (dobrý = za tři), kdy **je potřeba výrazně zlepšit třídění**, abychom toto množství ještě více snížili, protože **směsný odpad** bude stále dražší a není možné, aby obec systém nakládání s odpady zbytečně dotovala, navíc mimo Vašich plateb dalšími téměř 700 tis. Kč ročně. Nedávno byly totiž přetříděné namátkově vybrané sběrné nádoby přistavené ke

svozu komunálního odpadu s tím, že výsledek byl víc než překvapivý, kdy z těchto nádob bylo vytríděno z „komunálu“ neuvěřitelných 47 % odpadu „separovaného“, který správně mohl a měl být ve žlutých, modrých a dalších kontejnerech, které máme v obci téměř na každém rohu. Zastupitelstvo se tak bude muset zřejmě koncem roku zamyslet a patrně přejdeme

Vzorně vytríděné popelnice u domu č.p. Y

Kytička na uvítanou pro popeláře u domu č.p. X

z poplatku, který „je na hlavu“, na trošku jiný systém, kdy přes peníze, ale v souladu se zákonem donutíme některé naše drahé spoluobčany, aby trochu víc třídili, což je jedna věc a druhá, když už není skutečně dost dobře možné, aby jednotlivci, který donedávna tvrdil, že popelnice vůbec nepotřebuje, měl dnes najednou za 550 Kč sběrné nádoby tři. To stejné bude muset být trochu jinak u kartiček na sběrný dvůr, kde také není možné, aby v rámci jednoho poplatku, tedy 550 Kč se vyvezlo 10 tun stavebního odpadu, který do „komunálu“ vůbec nepatří, bude se muset účtovat a platit stavebníky zvlášť. Časem se nám možná podaří i přesvědčit svozovou firmu, která zatím na to moc neslyší, aby se „vážily“ jednotlivé domácnosti, což by bylo patrně nejspravedlivější a nejlepší, jak vůči obcím, tak jejich občanům. Ono se vlastně váží už v současné době, kdy máme přesný přehled o tom, kolik se kde, čeho

vyváží, jen to zatím není propojené na účetnictví. V souvislosti s odpady upozorňujeme občany, že **sběrné nádoby, které nejsou „očipovány“, nebudou svozovou firmou vyváženy**. Zároveň Vás upozorňujeme, že pro případné zájemce jsou na obecním úřadě připraveny tašky na tříděný odpad, kdy u zkolaudovaných novostaveb (Horky atd.) je dostanou domácnosti zdarma a ostatní pak za úhradu 60 Kč/sada. Další z věcí, které budeme asi celkem rychle muset řešit, jsou **možné parkovací zóny**, tak jak je to znáte z větších měst a přitom nepůjde jen o návštěvníky obce, čtvrtěční milovníky řízků a další třeba u MŠ, kde se občas **nedá projet** a přitom všichni, kdo jdou na autobus, by mohli nastupovat o zastávku dál a auta nechávat na nádraží, ale půjde také o nás, kdy někteří rezidenti jsou zvyklí z pohodlnosti nechávat auta ne doma v garážích a na svých pozemcích, ale **na místních komunikacích**, které možná vyhovovaly před 30 lety a to už tenkrát byly problémy, když řidič nevystupoval do vozovky, ale u jejího okraje, nejlépe u nějakého plotu, aby musel stát kvůli vystoupení z auta minimálně metr od tohoto plotu v případě, že se nejedná o někoho s barokní postavičkou, kdy se pak nutně musí parkovat dva metry od překážky směrem do vozovky, což v centrální části obce, kde vozovky mají větší čtveřičky je trošku problém.

• **Vzhled obce**

Bývalo zvykem, že si každý zametal před svým prahem, bez ohledu na

CERTIFIKÁT

ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

OBEC KRALICE NAD OSLAVOU

IČ: 00289698

ZA ROK 2024 BYLO ZPRACOVÁNO **1 521 kg**
ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM USPOŘENO:

ELEKTRICKÉ ENERGIE

3,64 MWh

PRIMÁRNÍCH SUROVIN

0,84 t

VODY**

140,86 m³

ROPY*

262,71 l

SO₂ EKV. = OKYSELOVÁNÍ
PŘÍSTŘEDÍ

14,15 kg

CO₂ EKV. = SNIŽENÍ PRODUKCE
SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ

1,15 t

* Úspora takového množství ropy se rovná spotřebě stejného množství potřebného k ujetí 3 862 km v běžném osobním autu.

** Úspora takového množství vody se rovná stejnému množství, které je spotřebováno při 1 891 cyklech sprchování.

to, zda pozemek je jeho vlastní nebo obecní, s tím, že dnes je to trochu jinak a obec se tak celkem dost musí snažit, co nejlépe svých 95 302 m² travnatých ploch a něco málo m² komunikací udržovat v pořádku, aby alespoň trochu vypadaly k světu. Bohužel dnes se někteří o **okolí svých nemovitostí** už nějak moc nezajímají a **není to** věru v mnoha případech **hezký pohled**, když máte kolem Vašich nemovitostí, na svých pozemcích, dvoumetrové kopřivy nebo rozkvetlé záhony rmenů a o skládkách různého a jiného materiálu nebo neuklizených popelnicích na veřejném prostranství ani nemluvě. Je pravda, že obec byla tak trochu benevolentní, zvláště když se jednalo o stavební materiál a stavebníky, ale je potřeba stav, kdy zhoršujete vzhled obce, pokud možno co nejdříve napravit. **Jednak by nám všem nemělo být jedno v jakém prostředí žijeme** a jednak to některým ušetří spoustu

problémů, a hlavně peněz za placení pokut, které v případě zmíněného zhoršování vzhledu obce mohou být až 500 000 Kč. U skládek, když už je musíte mít na veřejném prostranství, pak počítejte s možnou úhradou 10 Kč za metr čtvereční a den, kdy veřejným prostranstvím ze zákona není jen obecní, ale i Váš soukromý volně přístupný pozemek. Se sečením travnatých ploch také souvisí **doplnění** dalších 10 kusů **odpadkových košů se zásobníky na sáčky** pro pejsky, kteří by je mohli začít používat místo některých, kteří je ze zásobníků vytáhnou a o kousek dál pohodí. Sečení by tak mohlo být příjemnější.

- Tradiční „**Výlet na Práčovnu**“ se uskuteční **v sobotu 30. 8. 2025**, který zahájí **v 16:00 hodin Branný den pro děti**. Od 18.00 hraje kapela Jam Time. Občerstvení: grilované ryby, uzený kapr, cigára, sele na rožni, hranolky a další. Vstup volný. Vítání jsou všichni s dobrou náladou.

STRÍPKY NAŠÍ MOZAIKY

Když už jsme se dostali v historii Kralic až k prodeji panství Kralice Jindřichem Kralickým Žerotínům za 14 000 kop grošů, vloudila se chybička, za kterou se omlouvám a musím rychle, velice vážně uvažovat, že bych měl jít konečně do důchodu nebo do vysoké politiky, protože začínám používat informace, o nichž se dá s úspěchem pochybovat. Jenže, to je tak, že když děláte dvě věci naráz, o třetí moc

nepřemýšlíte a soustředíte se na něco, v tomto případě na Karla staršího ze Žerotína (*15. 9. 1564 v Brandýse nad Orlicí, † 9. 10. 1636 v Přerově), klidně přeskočíte Jana staršího ze Žerotína, který byl tím, kdo Kralice roku 1572 koupil, protože tehdy ještě Karel „mladší“ měl pouhých 8 let, nic moc nekupoval a měl úplně jiné starosti, jako třeba prchat před svými preceptory, kdy mu to ale stejně nebylo moc

platné, protože to byli špičkoví učitelé a velmi dobře věděli, jak to udělat, aby Karel měl důkladné vzdělání, stejně jako jeho rodiče věděli, že od mala ho musí vést k tomu, aby i když se narodil se stříbrnou lžičkou v puse, uměl všechno to, co umí jeho poddaní. Takže se tak časem stalo, že Karel neměl svůj sociální status jen připsaný, ale byl vlastně, na rozdíl od jiných tehdejších, ale i některých dnešních rábdobí šlechticů, skutečným aristokratem a hlavně byl vzácným člověkem, osobností, kterou si sice možná ne úplně přesně, ale přesto spojuji v první řadě se dvěma slůvký více než potřebnými pro tehdejší ale i dnešní dobu, kdy těmi slůvký jsou renesance (znovuzrození) a reformace (náprava), slůvka, která bohužel zapadla v tehdy nastupujícím manýrismu s jeho odklonem od harmonie, jeho alegoriemi, uměním ohromovat a dalšími srandičkami, z nichž některé si lidstvo osvojilo víc, než ta prve zmíněná slůvka.

O tom, že Karel dostal doma vynikající základy chování a vzdělání není nejmenších pochyb, a tak mohl časem bez problémů navázat na tyto základy na své první škole, kterou byla bratrská akademie v Ivančicích, kde ale udělal tak trošku svoji první větší chybu, protože nechával opisovat svého spolužáka Karla I. z Lichtenštejna, se kterým sedával v jedněch škamnech. Lichtenštejn, zřejmě trošku „plaval“, mimo ekonomiky (hospodářství, kdy prosím nezaměňovat s ekonomii, které v tu dobu v Anglii a ve Francii teprve chystali pleny) ve zbývajících předmětech, a tak při opisování nemusel o těch věcech moc přemýšlet, a naopak časem mohl

pomoci „císařským“ Žerotínovi to mírně spočítat. Po absolvování Ivančic Karel 10 let cestoval po Evropě, kdy navštěvoval školu ve Štrasburku, univerzitu v Basileji, akademii v Ženevě nebo také univerzitu v Orleans. Při tom všem, kdy se hlavně věnoval filozofii, historii, teologii a v neposlední řadě i právu, stihl také pobývat na panovnických dvorech, poznával život v Itálii, Francii, Anglii nebo v Holandsku, kde všude, pokud to jen trochu šlo, se seznamoval hlavně s významnými osobnostmi, tehdejší vědy nebo politiky, se kterými pak dlouhodobě udržoval čilé styky, protože mu mezi jiným nedělalo nejmenší problém s nimi komunikovat v latině, francouzštině, italštině nebo němčině, vždy ale zajímavým způsobem a úctou k tomu, kterému člověku, s nímž si dopisoval, kdy to mohl být třeba jen i jeho správce Kralic Wenžík (chudý polský šlechtic, který doma nezdědil tvrz a než by oblékal sutanu nebo uniformu, šel raději sloužit k Žerotínovi), docela obyčejný „zaměstnanec“, až někde možná pátý – šestý v pořadí při správě malého kralického statku v rozsáhlých žerotínských državách, kterému přesto ale Karel z jedné ze svých cest po Francii psal: „Milý příteli, protože Ty sám psát a číst neumíš, budu Ti raději po svém návratu vyprávět“. Ostatně tak tomu bylo téměř vždy, kdy Karel, přestože to byla významná osobnost – velmož, se snažil jednat se všemi velice slušně a pokud to bylo možné, snažil se v první řadě domlouvat. Jenže tenkrát i dnes, historie se bohužel stále dokola jen a jen opakuje, kdy slušnost je většinou pokládána za slabost, a tak Karel se pouštěl v dobré víře i do věcí, do kterých

by snad ani neměl a nemusel a samozřejmě se pokaždé se zlou potázel. Vcelku výstižně to třeba popisují Josef Válka nebo Václav Černý, kteří o Karlovi napsali, že byl stejný jako jeho literární současník Cervantesův Důmyslný rytíř don Quijot de la Mancha, který také žil ve snech a ideálech. Bylo by na strašlivě dlouhou dobu psát o Karlovi starším za Žerotína, ještě na delší dobu by bylo psát o Žerotínech jako takových, kteří svůj původ odvozovali od ruských knížat Rurikoviců, někdy v 9.–10. století, psát o jejich vzestupu, především v 15. století, o tom, jak žili a jak hospodařili, co podporovali, kde a proti čemu bojovali, jako třeba Karel, kterého císař Rudolf II. neměl rád za to, že bojoval mezi jiným i ve Francii na straně hugenotů a krále Jindřicha Navarského. Jen u Karla samotného to je spousta zajímavostí a bylo o něm toho spoustu napsáno, kdy to jsou snad desítky autorů, nejen u nás, ale i třeba v Polsku a jinde. O zachovalé rozsáhlé korespondenci Karla raději ani nemluvě, Prostě a jednou větou, pokud budete toho chtít vědět víc, máte možnost přečíst si kapitolu „Kralické velké století“ v naší knize Kralice nebo přečíst si třeba knihu pana profesora Tomáše Knoze „Karel starší ze Žerotína, knihu, kterou více než doporučuji, protože pan profesor je jednak vynikající – špičkový odborník, který si myslím, že navíc má Karla staršího za Žerotína za svoji srdeční záležitost a jednak je to člověk, který dokáže vždy zaujmout, ať již svými publikacemi nebo přednáškami, kdy se o tom budete mít možnost přesvědčit v září v Památníku Bible kralické, kde bude

pan profesor jedním z přednášejících na „Dni tiskařů“, což můžeme využít, možná i tak trochu zneužít, protože pan profesor má velmi dobrý vztah také ke Kralicím, kde byl před časem vedoucím Památníku Bible. Ke Karlovi staršímu za Žerotína se ještě jednou určitě vrátíme, protože nebýt jeho, Kralice by neměli svoji slavnou historii a ve své době i vrchnost, kterou si možná ani dost dobře nezasloužily, kdy Karel ve všem velmi dobře navázal na svého otce Jana staršího za Žerotína, který byl tím, kdo do Kralic pozval jednotu bratrskou, aby tady mohla působit více jak 40 let pod ochranou Žerotínů a rozkvétat, navzdory všem překážkám té doby, kdy jsou tak trošku úsměvné úvahy o „tajné“ tiskárně, o které tehdejší moravský suverén kníže František kardinál z Ditrichštejna údajně nevěděl a tiskárna tak mohla docela dobře fungovat na rozdíl od jiných „novot“, které se Ditrichštejn snažil důsledně potírat. Bratrský sbor u nás tak v klidu a bezpečí mohl působit, ne proto, že by nebyli už tenkrát špiclové, ale proto, že kardinál František a Karel Starší, kteří se zpočátku moc nemuseli, se později stali vlastně přáteli, a tak Ditrichštejn (mimořádně významná a velmi zajímavá osobnost) raději, v případě Kralic a Žerotína, přivřel obě oči. Stejně tak bychom zřejmě měli zmínit Karlův významný podíl na dění na Moravě v před a pobělohorské době, kdy mu na Moravě, i když jeho rod a on sám pocházel z Čech, velice záleželo a je právem pokládán za jednoho z největších Moravanů.

INFORMACE SPOZ

Stejně jako čert, ani já moc nemiluju spolky, mám smíšené pocity, když dvakrát – třikrát do měsíce volá někdo z nějakého spolku, že je potřebnější potřebných. Moc nechápu, proč je potřeba jednou sbírat víčka PET lahví, jindy pořádat nějakou jinou sbírku pro dítě na operaci, která se nedá udělat u nás, ale v zahraničí, a to už vůbec nemluví o sbírkách na vdovu po neznámém vojínovi. Mimo posledního zmíněného typu sbírky, by se o to, pokud je slušný, měl v první řadě postarat stát, místo častého vyhazování peněz za nesmysly. Jsou ale případy, a obec je si toho vědoma, kdy některé věci se prostě musí podpořit, takže když se sešlo koncem roku na obci různých a jiných požadavků za více jak 2 miliony korun, což je cca 10 % obecního rozpočtu, obec ve většině případů dala a ráda dala, protože víme, kam ty peníze šly a hlavně víme, že šly na dobré věci. Přitom jsme ani moc nepřemýšleli o dvou základních poučkách, kdy obec musí šetřit, protože šetřit se má, když je z čeho, protože šetřit, když nemám nic, nedává smysl a u druhé poučky jsme také moc nepřemýšleli o tom, že jeden všem nepomůže, ale že všichni pomohou jednomu a o tom to dnes je. Proto se na Vás, úplně na všechny obracím s velkou prosbou:

Vážení spoluobčané,

zastupitelstvo obce schválilo záměr uspořádat u nás **sbírku pro naši Charitu**, která v Třebíči staví Centrum služeb sv. Zdislavy, tedy zařízení víc než potřebné, u kterého nevíme den

ani hodinu, kdy ho někdo z nás může potřebovat pro sebe nebo pro své blízké. Charita po dokončení Centra si z větší části vyřeší zázemí pro svoje aktivity, ať již půjde o paliativní péči, půjčovnu kompenzačních pomůcek, prostory využitelné pro laickou veřejnost při domácí péči, samozřejmě zde nově bude zázemí pro lékaře, zdravotní sestry, sociální pracovníky a všechny další, kteří zajišťují úkoly Charity tak, aby Charita mohla ještě lépe rozvíjet svoje aktivity na okrese Třebíč.

Pozemek na stavbu věnovalo město Třebíč a stavba samotná je financovaná z více zdrojů, včetně příspěvku i naší obce, kdy náklady by měly být cca 92 mil. Kč (ono to bude určitě víc) a podařilo se zajistit zatím 77,5 mil., takže ještě chybí zhruba 15 mil. Kč. Byla by hrozná škoda, aby se tento projekt, který všichni potřebujeme, dostal do problémů, když stačí „jen“, aby jeden každý obyvatel okresu Třebíč dal 150 Kč a mohlo by být trochu po starostech. Proto Vás všechny naléhavě prosím, přispějte také trochu, podle svých možností na skutečně dobrou a potřebnou věc, kdy budete mít tuto možnost hned, jak se nám podaří vyřídít souhlas Krajského úřadu, jednak při samotné sbírce po obci (zřejmě 20. 9. 2025), ale také budete mít možnost pomoci i převodem na účet Charity, zvláště, pokud půjde o částky vyšší jak 1000 Kč. V tomto druhém případě budete mít k dispozici na stránkách obce informace a předvyplněný formulář, kde dopíšete vlastní

jen částku a Vaše údaje, aby se Vám tento formulář prostřednictvím obce vrátil následně zpět, jako potvrzení pro uplatnění odpočtu daně. Velice Vám

všem děkuji za pochopení a případný dar, který bude pomáhat ne jednou, ale hned dvakrát.

starosta obce

Z PAMÁTNÍKU BIBLE KRALICKÉ

Vážení čtenáři zpravodaje!

V letošním roce Obec Kralice a Moravské zemské muzeum opět připravuje *Den tiskařů*, který se uskuteční v sobotu **13. září 2025, 10–16 hodin**. Program bude opět pro všechny věkové skupiny – děti, dospělí, zájemce o historii.... Těšit se můžete na vystoupení mažoretek, hudebním vystoupením nás potěší Pěvecký sbor Notičky z naší školy a Chránový sbor od sv. Martina. Prostor gotické tvrze bude opět patřit především dětským návštěvníkům, kde bude mít dílničky pan Roman Prokeš – tradičně tiskařský lis a další zajímavá řemesla, také Dětské muzeum Moravského

zemského muzea se bude podílet na programu pro děti. Odborné přednášky nás čekají v podání prof. Tomáše Knoze a prof. Víta Vlnase. Ještě bych zmínila, že součástí programu bude i výstava originálů starých tisků, především biblí, ze soukromé sbírky sběratele. Občerstvení nám zajistí naši dobrovolní hasiči. Podrobný program bude včas zveřejněn na webových stránkách Obce Kralice a na dalších informačních sítích. Všichni jste už teď srdečně zváni a těšíme se, že si vyberete něco zajímavého z plánovaného programu.

*Monika Doležalová,
Památník Bible kralické*

INFORMACE Z NAŠICH ŠKOL

Zdravíme ze školních lavic!

Školní rok je za námi a my bilancujeme vše, co jsme společně prožili – úspěchy, nové zážitky i překonané výzvy. Byla to cesta plná učení, růstu a přátelství. Teď se těšíme na zasloužený odpočinek během prázdnin, kdy načerpáme nové síly, užijeme si slunce a spoustu zábavy. Přejeme všem krásné a bezstarostné léto!

„Odpočívej, užívej si volna a sluníčka, směj se, objevuj nové – to je nejlepší recept na krásné léto.“

Informace o zápisu do první třídy ZŠ a školní rok 2025/2026

K letošnímu zápisu se dne 8. 4. 2025 dostavilo 10 dětí se svými rodiči. Zápis byl motivovaný domácími zvířátky, takže si děti mohly projít stanoviště s různými úkoly. Odnášely si skvělý zážitek, malý dárek, omalovánky a hlavolam vytištěný na 3D tiskárně. V příštím školním roce

nastoupí do prvního ročníku 9 žáků se svou paní učitelkou Mgr. J. Elicerovou. Ve druhém a třetím ročníku bude příští rok celkem 21 žáků s paní učitelkou Mgr. A. Kašparovou. Ve třídě nejstarších žáků bude 19 čtvrtáků a pátáků společně s paní učitelkou L. Čechovou. V ZŠ bude i nadále působit asistentka pedagoga D. Pojďová.

Informace o zápisu do MŠ a školní rok 2025/2026

V MŠ probíhal 7. 5. 2025 zápis k předškolnímu vzdělávání za přítomnosti dětí s jejich rodiči. Děti dokázaly zodpovědět na některé otázky, vymalovaly obrázky nebo pojmenovaly barvy a měly možnost, prohlédnout si školní budovu a třídy. Počet přihlášených dětí bylo 23. Počet přijatých dětí je 14. V příštím školním roce bude MŠ navštěvovat 37 dětí. Třídu mladších dětí povedou paní učitelky M. Homolová, J. Hutárková a Mgr. D. Strašáková. Třídu starších dětí paní učitelky Bc. R. Zigmundová, V. Rybníčková.

Informace k plánované dětské skupině

Od ledna 2026 zahájí svůj provoz dětská skupina, jejíž kapacita je 32 dětí. Nabídne moderní zázemí, kvalifikovaný personál, individuální přístup a spoustu aktivit pro nejmenší. V průběhu podzimních měsíců bude vyhlášeno výběrové řízení na pozice pečujících osob a bude spuštěn přihlašovací systém pro zájemce o umístění dětí do dětské skupiny. Těšíme se, že společně vytvoříme místo, kde budou děti rády trávit čas a rodiče je zde budou nechávat s důvěrou. Sledujte naše webové a fb stránky – vše důležité se dozvíte včas!

Během prázdnin proběhne dostavba a propojení budovy pro dětskou skupinu s budovou mateřské školy.

Sběr papíru – soutěžíme s Třídílkem

V letošním roce se nám podařilo nasbírat 3080 kg starého papíru, letáků, časopisů a kartonových obalů. Za kilogram nasbíraného papíru jsme vyfakturovali 1,50 Kč. Výtěžek jsme použili na dopravu žáků na školní výlet. Děkujeme tímto rodičům a občanům za pomoc sbírat starý papír.

Jarní akce školy

1. 4. Návštěva ZŠ Mohelno – žáci 3.–5. ročníku jeli už tradičně na průzkum základní školy v nedalekém Mohelně. Byli jsme znovu pozváni na prohlídku jazykové učebny, jejího vybavení, nových funkcí a možností s učebnou spojené. Děkujeme za pozvání a za možnost, vyzkoušet si něco nového a děkujeme i SDH Kralice, že nás bezpečně přepravili tam i zpět.

16. 4. Den Země – Čistá Vysočina – děti se tento den s nadšením zapojily do úklidu okolí svého bydliště. Od kraje Vysočina jsme dostali igelitové pytle a reflexní vesty, abychom byli všichni dobře vidět a mohli jsme se bezpečně pustit do práce. Děti s úsměvem sbíraly odpady v lese, v parcích, podél cest i u dětských hřišť. Svým příkladem ukázaly, že i ti nejmenší mohou přispět k čistšímu a hezčímu prostředí. Děkujeme všem malým pomocníkům!

23. 4. Plavecká výuka – žáci naší školy se pravidelně účastní plavecké výuky, která je nejen zábavná, ale především velmi důležitá. Umět plavat je základní dovednost, která může zachránit život

a zároveň podporuje zdravý vývoj, posiluje celé tělo a zlepšuje koordinaci. Děti se učí nejen techniku plavání, ale také jak se bezpečně chovat ve vodě. Jsme rádi, že mají možnost rozvíjet tyto dovednosti už od útlého věku!

29. 4. Čarodějnické dopoledne – žáci si naplno užili projektový den ve škole nazvaný *Čarodějnické dopoledne*. Ve strašidelných kostýmech plnili zábavné úkoly, soutěžili v kouzelnických disciplínách a luštili zapeklité hádanky. Nechybělo ani čarodějné tvoření a spousta legrace. Celé dopoledne se neslo v kouzelné atmosféře a děti odcházely domů s úsměvem a se spoustou zážitků!

12. 5. Den matek – Den matek u nás ve škole byl plný zábavy a krásných chvil. Maminky si užily odpoledne, které pro ně děti připravily – od vlastnoručně vyzdobených a osázených květináčů, přes hudební vystoupení, veršované pohádkové příběhy, zábavný kvíz až po tanec, do kterého se maminky s radostí zapojily. Na závěr si všichni společně vyrobili náramky z korálků jako milou památku na tento výjimečný den.

22. 5. Mozkoherna – v *Mozkoherně* si žáci na vlastní kůži vyzkoušeli, jak vypadá síla soustředění v praxi. Pomocí hry Mindball dali gól jen silou myšlenky, na překážkové dráze Mindflex ovládali svou koncentrací létající míček a procvičili si trpělivost i logiku u nejrůznějších mozkohraček. Aktivity měly různé úrovně obtížnosti, takže si každý přišel na své. Byla to skvělá zábava a zároveň pořádný trénink pro mozek!

31. 5. Testování žáků 3. a 5. ročníku – nejen zábava a školní akce čeká během školního roku na žáky školou povinné. Každým rokem se snažíme srovnat úspěšnost školního vzdělávání napříč školami celé republiky. K testování jsme využili scio testy, které jsou skvělým nástrojem pro objektivní zhodnocení znalostí a dovedností žáků v různých oblastech ČJ, M, AJ. Umožňují nejen porovnat výsledky žáků s celostátním průměrem, ale také sledovat jejich pokrok v čase. Díky standardizaci testů je možné identifikovat silné i slabé stránky žáků a podpořit tak cílené rozvíjení kompetencí.

1. 6. Den dětí – nedělní odpoledne ke Dni dětí na dopravním hřišti se přes počáteční nepřízeň počasí vydařilo. Děti soutěžily v různých disciplínách, učily se bezpečnému chování na silnici a užívaly si spoustu zábavy na čerstvém vzduchu. Velké poděkování patří všem sponzorům, kteří tuto akci podpořili, a také všem účastníkům, díky kterým bylo odpoledne vydařené.

16. 6. Výlet – děti si skvěle užily výlet do Permonia v Oslavanech! Prozkoumávaly obrovské nadzemní bludiště, které připomíná důlní chodby a plnily zábavné úkoly v interaktivní hře Magic Permon. Vyzkoušely si plavbu na voru a zažily vzrušení na těžní věži Kukla s krásným výhledem. Celé dopoledne bylo plné dobrodružství, pohybu i nových zážitků, které děti moc bavily a zároveň se při nich něco přiučily.

19. 6. Olympijský běh – už pátým rokem pořádáme na fotbalovém hřišti Sazka olympijský běh. Pro tuto příležitost jsme si vyrobili vlajku s olympijskými kruhy,

kerou nosíme hrdě a viditelně v průvodu od školy až na hřiště. Možná jste nás mohli cestou zahlédnout. Běhu se účastnily všechny děti od první do páté třídy a abychom využili na hřišti celé dopoledne, mohli si žáci vyzkoušet nejruznější sportovní disciplíny ve dvojicích.

20. 6. Pouť – už se stalo tradicí, že nás na konci školního roku pořádně „vytočí kolotočáři“. Přijela pouť a my všichni jsme hodinu řádili na atrakcích. Od nejmenších po nejstarší. Sluníčko krásně

hřálo, byl to skvělý den. Děkujeme za pozvání a za drobnou sladkost.

24. 6. Rozloučení s pátáky – v Památníku Bible kralické se uskutečnilo slavnostní vyřazení žáků pátého ročníku za přítomnosti starosty obce, rodičů a veřejnosti. Žáci provedli všechny přítomné památníkem, tvrzí a kostelem, připomněli všem historii Kralic a zazpívali několik písní na rozloučenou.

26. 6. Minigolf – pěší túra oborou do Náměště na minigolf je už naší každoroční tradicí. Pokud přeje počasí, užíváme si cestou krásnou přírodu. Minigolf je v nádherném prostředí doplněném lavičkami a kvetoucími keři. 18 golfových drah většinou ani

nestihneme projít, protože nás tlačí čas a musíme se pěšky vrátit do Kralic.

27. 6. Stezka odvahy – na naší Stezce odvahy se děti vydaly do světa pirátů a mořeplavců, kde je čekala řada stršidelných stanovišť s napínavými úkoly. Statečně překonávaly výzvy, bojovaly s tajemnými nástrahami a ukázaly, že odvaha jim rozhodně nechybí. Na konci stezky je čekala odměna jako poděkování za jejich statečnost. Byl to dobrodružný večer plný napětí, zábavy a nezapomenutelných zážitků!

A školní rok je u konce

V pátek 27. 6. 2025 si ze školy žáci odnesli vysvědčení jako zhodnocení a pochvalu za jejich celoroční snažení.

My vám všem přejeme krásné, slunečné prázdniny plné odpočinku, radosti a nových zážitků. Ať si každý užije zasloužený čas volna naplno! Všem, kteří se po prázdninách chystají na nový start do života, přejeme hodně štěstí, odvahy a úspěchů na této cestě a těšíme se na shledanou v příštím školním roce!

Sledujte webové i facebookové stránky naší školy, které vám přinášejí vždy aktuální informace a spoustu fotek z různých akcí.

Kolektiv ZŠ

*„Léto ůká na vrátka,
otevřte mi, dětátka.
Vyrazíme spolu k vodě,
na ní budou samé lodě.
Zmrzlinu si zakoupíme,
na deku se posadíme.
Bude nás hrát sluníčko,
opálí nás maličko!“*

Ahoj ze školky!

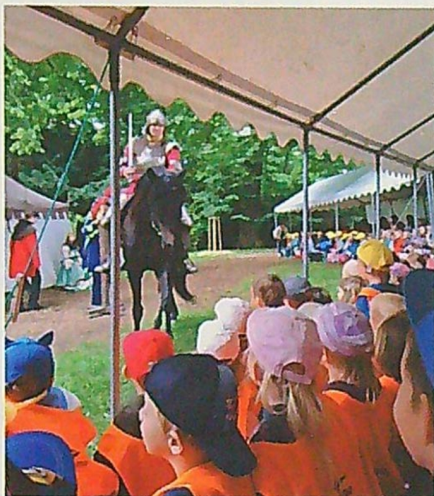
Ve druhé polovině školního roku jsme zažili tolik akcí, že když je spočítáme, vyjdou nám na všech deset prstíků. Některé zážitky přijely k nám do školky, jiné jsme navštívili osobně.

Zašli jsme se podívat do místní hasičské zbrojnice, kde nechyběla ukázka vybavení, prohlídka aut i techniky, a dokonce kvůli nám místní dobrovolníci oprášili staré dobové zařízení na rozeznění sirény. Tímto bychom chtěli hasičům velmi poděkovat za zážitkové dopoledne v jejich společnosti.

Velké díky patří dětem Valovým a jejich mamince, kteří k nám do školky přišli opět s novými informacemi a pomůckami k chovu včel. Poutavé povídání proložené praktickými ukázkami jsme si moc užili, a nakonec jsme si zamlasali čerstvý med!

Na závěrečný výlet do zahrady náměšťského zámku nás dopravil pan Rous autobusem. Byli jsme svědky toho, jak princ Bajaja přivčálal na svém koni a bojoval s tříhlavým drakem, aby zachránil princeznu. Zhlédli jsme krásné představení s živými

herci (i koník byl opravdový, jen trochu neposlouchal), mohli jsme si potěžkat středověké zbraně, vyzkoušet si helmy z brnění a plnit dobové úkoly.

V polovině června spali odvážnější předškoláci ve školce. Ale ještě před tím se vydali s Večerníčkem do

pohádky, plnili úkoly a našli poklad. Bylo to bezvadné završení chvíle strávených ve školce. Konečnou tečkou bylo pasování předškoláků a pak už nám všem nezbyvá nic jiného než se rozloučit a popřát krásné prázdniny plné sluníčka a radosti!

Z ČINNOSTI ORGANIZACÍ A SPOLKŮ

Hasiči Kralice nad Oslavou

Ve většině obcí mají hasiči svou nezapustitelnou a nepostradatelnou funkci nejen proto, že jsou neustále připraveni zasáhnout a chránit obec, životy občanů a jejich majetek při jakémkoli hrozícím nebezpečí, ale kromě toho jsou také především tou hybnou silou kulturního a společenského života. Úplně stejně je tomu tak i u nás v Kralicích.

JSDHO:

Od začátku tohoto roku byla naše

výjezdová jednotka povolána celkem k **6 událostem:**

- **14. ledna** – večer – požár sazí v komíně RD v Náměšti
- **28. února** – dopoledne – požár travního porostu v Kralicích
- **10. března** – večer – požár odpadu v Náměšti
- **27. března** – dopoledne – taktické cvičení na Kompresní stanici Kralice
- **10. dubna** – večer – požár sazí v komíně RD v Březníku

– **9. června** – večer – požár lokomotivy osobního vlaku v Kralicích

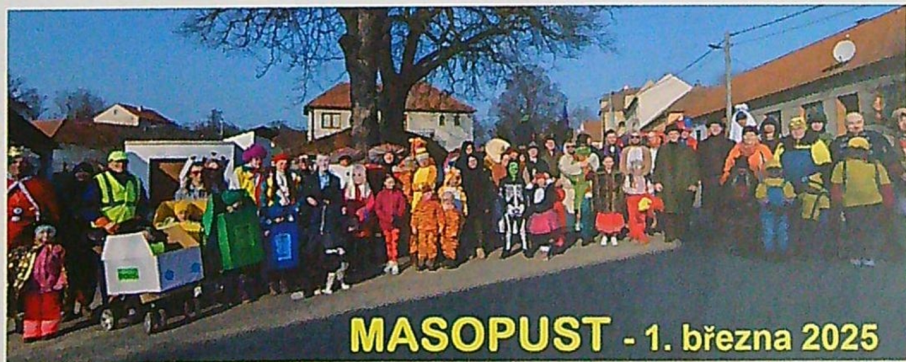
Kromě tohoto výčtu událostí využili členové jednotky možnost absolvovat nácvik plnění bambivaku neseného pod helikoptérou (používá se k leteckému hašení požárů) a prošli školením nositelů dýchací techniky na nové přetlakové izolační dýchací přístroje DRÄGER s kompozitními tlakovými lahvemi, které nově Obec Kralice pořídila k posílení odolnosti, vybavenosti a připravenosti JSDH k výkonu služby jako náhradu za již dosloužilé podtlakové přístroje SATURN.

SDH:

V sobotu **4. ledna** jako již tradičně vypomáhali naši hasiči a hasičky (i s doprovodem dětí v kostýmech 3 králů) při Tříkrálové sbírce po obci. Patří jim všem poděkování za jejich pomoc. Nesporně největší akcí, ještě v předjarním období, byl v sobotu **1. března** MASOPUST. Masky se ráno v hojném počtu sešly před hasičskou zbrojnicí a za doprovodu koňského povozu s kapelou SEBRANKA se vydaly průvodem na obchůzku obcí se zvaním na masopustní zábavu. Počasí i letos přálo a bylo velmi příznivé – teplota téměř jako na jaře.

Program masopustu poté pokračoval večerní zábavou v sokolovně s kapelou SHERON. O velkém zájmu nejvíce svědčila její návštěvnost. Zlatým hřebem večera se opět stala bohatá tombola (letos rekordně přes 500 hodnotných cen). Tímto velmi děkujeme všem zúčastněným za podporu této již tradiční akce, hasičům a dobrovolníkům v maskách za obětavost a udržování lidové tradice, Obci Kralice, sponzorům a veřejnosti za příspěvní do tomboly, vedení TJ Sokol za propůjčení prostor sokolovny, spoluobčanům za vstřícnost, připravené pohoštění a finanční příspěvky při obchůzce obcí. Samozřejmě za vydařenou akci patří velké díky všem, co se podíleli na přípravě, organizaci, průběhu samotné akce či závěrečném úklidu sokolovny.

Tradiční sběr starého železa a kovového šrotu se v Kralicích uskutečnil v sobotu **5. dubna**. Letos ho bylo sešbíráno celkem 6,5 tuny. K tomu bylo ještě navíc sponzorsky přidáno dalších 4,5 t železa firmou Dřevostavby Vala. V sobotu odpoledne **26. dubna** se někteří naši hasiči zúčastnili okrskových závodů v Sudicích. Tam měli své silné zastoupení hned 4 soutěžními družstvy

MASOPUST - 1. března 2025

(1x v kategorii muži, 1x příprava, 1x mladší žáci, 1x starší žáci). Družstvo přípravy si domů přivezlo 1. místo, mladší žáci tentokrát vybojovali bronz, starší žáci se mohli radovat ze zisku zlata, družstvo mužů (letos ve smíšeném složení) obsadilo 4. místo. Všem patří velké poděkování za vzornou reprezentaci. Ve středu **30. dubna** hasiči opět vypomáhali místnímu kynologickému klubu se stavbou hranice a se zajišťováním občerstvení při pálení čarodějnic ve Chmelencích. Velmi zdařilou akcí se zajímavým soutěžním kláním se konalo v sobotu odpoledne **3. května** na cvičišti ve Chmelencích, kde se uskutečnila Soutěž v požárním útoku mladých hasičů. Poměřit si své síly, zručnost, sebranost a rychlost se dostavila družstva tentokrát ze 3 SDH (Kralice, Březník a Mohelno). Náš sbor byl v silné konkurenci soupeřů reprezentován 3 družstvy s výsledným pořadím v jednotlivých kategoriích: příprava – 1. místo, mladší žáci – 3. místo, starší žáci – 2. místo. V sobotu **17. května** nás starší žáci skvěle reprezentovali na soutěži v Rapoticích s umístěním na stříbrné příčce.

V úterý **27. května** k nám do hasičky zamířili žáci z kralické ZŠ a ve

Hasičská soutěž ve Chmelencích - 3. května 2025

středu **28. května** také i děti z MŠ na exkurzi hasičské techniky a seznámění se s činností hasičů.

Hned po uzávěrci tohoto čísla zpravodaje se v sobotu **21. června** uskutečnila před hasičskou zbrojnicí předpoutová zábava s kapelou DELTA a v pátek **27. června** hasiči opět vypomáhali nejen s občerstvením při již tradiční stezce odvahy ve Chmelencích, kterou již tradičně pořádá kralická ZŠ a MŠ.

Od začátku března, přes celé jaro, probíhaly tradiční hasičské pondělky s pravidelnými schůzkami a tréninky pro naši hasičskou mládež vždy ve 3 po sobě jdoucích skupinách (v evidenci je 35 ml. hasičů do 18 let). Tímto také děkujeme rodičům dětí za jejich podporu k této činnosti. Od září se plynule naváže pokračováním podzimní sezónou v obvyklých časech konání. V této souvislosti je také třeba poděkování za sponzorský dar od p. Michaela Valy v podobě finanční úhrady pořízených hasičských triček pro mladé hasiče.

Rovněž děkujeme Obci Kralice a všem spoluobčanům za jejich stálou podporu, které si nesmírně vážíme, a za účast na nejrůznějších hasičských akcích.

Všem spoluobčanům a našim členům přejeme pohodové prožití letních měsíců, prosluněné prázdniny a báječně strávený čas při vysněné dovolené.

*Jan Musil, náměstek starosty
a vedoucí mládeže SDH*

TJ Sokol Kralice

Akce

Dne 8. 5. 2025 pořádal TJ Sokol ve spolupráci s TJ FC Kralice sportovní den pro děti.

Na fotbalovém hřišti a v sokolovně se sešlo více než 50 dětí. Po splnění všech disciplín čekaly na děti malé odměny, které si všechny děti bezesporu zasloužily.

24. 5. 2025 se uskutečnila již tradiční vycházka údolím řeky Oslavy. Počasí nám přálo, nenáročná vycházka na Lamberk, k novému mostu a dále k „Vápenici“ byla zakončena občerstvením s opékáním špekáčků. Děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na další setkání.

V pátek 13. 6. 2025 byli starostou obce do sokolovny pozváni účastníci Regionální olympiády mládeže, která se konala v květnu 2025 v Náměšti n./Osl. Děkujeme našim sportovcům, kteří tak skvěle reprezentovali Kralice a gratulujeme všem, kteří získali medaili.

O dalších plánovaných akcích TJ Sokol vás budeme informovat v příštím zpravodaji.

Sport

V sokolovně probíhají pravidelné tréninky stolního tenisu a badminton.

V květnu byla zahájena tenisová sezóna. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě tenisových kurtů a úklidu.

Pro tenisové hráče bude připravena novinka pro nadcházející zimní období.

Od listopadu 2025 bude v Náměšti nad Oslavou tenisová hala.

Informace

Nadále se snažíme zabezpečit hospodárny chod a údržbu sokolského areálu pro sportovní a společenské využití jak našich členů, tak i ostatních spolků v obci.

Plánují se další potřebné opravy v sokolovně a okolí.

Spustili jsme nové webové stránky www.sokol-kralice.cz, kde najdete další informace.

Přejeme vám všem hezké prázdninové dny plné odpočinku, radosti a pohody.

výbor TJ Sokol Kralice nad Oslavou

Zdarec pinec!

Stolnětenisová sezóna 2024/2025 je za námi a náš tým má za sebou náročný, ale úspěšný ročník. V konečné tabulce jsme obsadili solidní **4. místo**, což považujeme za velmi dobrý výsledek vzhledem ke konkurenci a průběhu celé sezóny. Děkujeme všem hráčům za jejich výkony a nasazení, které po celý rok předváděli na stolech i mimo ně.

Do příští sezóny už nyní plánujeme rozšíření našeho klubu o „tým B“, který by umožnil širší zapojení dalších hráčů a vytvořil větší prostor pro herní růst i nových členů. Věříme, že tímto krokem posílíme celkovou úroveň klubu a vytvoříme silnější základnu do dalších let.

Velmi nás těší také výsledky našich nejmladších členů, kteří se zúčastnili **regionální olympiády ve stolním tenisu**. V silné konkurenci dosáhli ve svých kategoriích těchto umístění:

Matyáš Sedláček 12. místo, Radim Čapka 3. místo, Jáchym Kuchar 2. místo a Jakub Haresta 1. místo.

Všem zúčastněným gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci klubu!

Rádi bychom také připomněli, že pokračují tréninky dětí ve stolním tenisu, které probíhají pravidelně. Děti si zde nejen zlepšují techniku a herní dovednosti, ale naučí se i týmové spolupráci a fair play. Noví zájemci jsou stále vítáni – neváhejte nás kontaktovat na www.sokol-kralice.cz a přijďte si vyzkoušet tento rychlý a zábavný sport!

*S úsměvem a pálkou v ruce,
tým stolního tenisu Kralice nad Oslavou*

Fotbalové okénko

Vítám všechny příznivce zeleného pažitů, kteří se chtějí více dozvědět o aktualitách v klubu.

Fotbalová školička

Celou sezónu chodili na fotbalové tréninky i ti nejmenší, kteří ještě nehráli žádnou soutěž, ale měli radost z pohybu a seznamovali se s fotbalem. Dokonce byly tréninky, kdy po hřišti běhalo více jak 15 malých špuntů. A v průběhu sezóny i dva hráči z této kategorie začali pravidelně nastupovat za mladší přípravku. Věříme, že dětem i trenérům vydrží ten zápal, a i v další sezóně se budeme potkávat v takovém počtu na zeleném pažitě.

Mladší příprava

Mladší příprava měla v této sezóně jeden z nejmladších týmů soutěže. Postupně získávají herní praxi naše nejmladší naděje, které patří věkem

ještě do fotbalové školičky a během jara se zapracovaly do týmu. Mladší přípravce se výsledkově dařilo hlavně na podzim, kdy ze čtrnácti zápasů vyhrála hned pět a v jednom remizovala. Na jaře jsme měli smůlu i na nemoci, a nakonec se radovali jen z jedné výhry. Důležité ale je, že většina hráčů chodila pravidelně na tréninky a zlepšovala své dovednosti, což se jim určitě v další sezóně vrátí a vyplatí. Do zápasů se během celé sezóny zapojilo 18 hráčů:

Štěpán Bergman	22 zápasů (1 branka)
Kristýna Budařová	16 zápasů
Josef Daněk	8 zápasů
Janek Elicer	24 zápasů (37 branek)
Štěpán Chytka	6 zápasů (1 branka)
Jakub Janoušek	12 zápasů
Filip Košťurík	28 zápasů (2 branky)
Viktor Lhotský	4 zápasy
Mírek Nekuda	14 zápasů
Matěj Němec	24 zápasů (1 branka)
Filip Ondrůšek	20 zápasů (1 branka)
Jakub Pojda	2 zápasy (1 branka)
Alan Rakus	18 zápasů
Zdeněk Sedláček	22 zápasů
Michael Stonáček	28 zápasů (40 branek)
Tomáš Šeda	16 zápasů
Alex Harutjunjan	11 zápasů (4 branky)
David Pojda	2 zápasy (3 branky)

Starší příprava

Ve starší přípravce byl nejvíce vidět progres. Vše se odvíjelo už od tréninkové docházky, kdy nebyla výjimkou účast 18 hráček a hráčů. Na rozdíl od mladší přípravy se starší více podařila jarní část, kterou jsme zakončili na úžasném 3. místě. Oproti podzimu jsme se zlepšili i v defenzivě a obdrželi jsme o neuvěřitelných 71 branek méně. A také jsme byli jediní, kteří jsme

porazili suveréna soutěže Budišov-Nárameč. Bohužel jsme zase ztratili se slabšími soupeři. Ale u každé hráčky a hráče byl vidět posun v jeho dovednostech a můžeme se těšit na příští sezónu, kam se budou ještě posouvat. Jen někteří už v kategorii mladších žáků. Během sezóny se do zápasů zapojilo 25 hráček a téměř všichni se zasloužili i o nějakou branku:

Adam Bednář	12 zápasů (3 branky + 3 asistence)
David Bednář	10 zápasů (3 branky + 2 asistence)
Jakub Brym	22 zápasů (14 branek + 2 asistence)
Aneta Čumplíková	2 zápasy (2 asistence)
Jakub Elicer	30 zápasů (39 branek + 12 asistencí)
Janek Elicer	8 zápasů (1 branka)
Jakub Górecki	18 zápasů (2 branky)
Alex Harutjunjan	19 zápasů (4 branky + 1 asistence)
Ludvík Hejtmánek	28 zápasů (1 asistence)
Filip Herzán	28 zápasů (1 branka + 1 asistence)
Ondřej Herzán	36 zápasů (1 branka)
Antonín Janda	4 zápasy
Matyáš Kalousek	32 zápasů (28 branek + 20 asistencí)
Daniel Katolický	32 zápasů (21 branek + 7 asistencí)
Matyáš Musil	10 zápasů (2 branky)
Emily Nekudová	8 zápasů
Radka Nekudová	28 zápasů (5 asistencí)
Sebastian Nevrtal	16 zápasů (9 branek + 8 asistencí)
František Nožička	23 zápasů (2 branky + 5 asistencí)
Kateřina Rousová	6 zápasů (1 asistence)
Matyáš Sedláček	18 zápasů (2 branky + 2 asistence)
Ondřej Stachovič	6 zápasů
Danny Stonáček	30 zápasů (9 branek + 4 asistence)
Tomáš Vala	36 zápasů (51 branek + 15 asistencí)
Jan Weidenthaler	20 zápasů (1 branka + 1 asistence)

Pokud máme shrnout celkově mládežnickou kategorii, jsme rádi za ty počty dětí, které pravidelně i nepravidelně chodí na tréninky a neustále se zlepšují. Ovšem nesmíme polevit a nadále se posouvat vpřed. Věříme, že tomu tak bude i v příští fotbalové sezóně, kde se kromě školičky, mladší

a starší přípravky, poprvé představíme i v nové kategorii mladších žáků. Ti to budou mít nejtěžší, protože je čeká nové větší hřiště, delší hrací čas, poprvé offside a k tomu starší protihráči. Ale my si s tím určitě poradíme a budeme se snažit soupeřům vyrovnat. Poděkování také patří rodičům, kteří děti celou dobu podporují a samozřejmě trenérům, kteří dětem věnují i více jak 8 hodin týdně.

Muži

Jarní část sezony mužů se dá označit za průměrnou. Spoustu bodů jsme zbytečně ztratili, a ve dvou zápasech jsme prožili opravdový kolaps. Vyjma těchto dvou utkání, je znát herní progres. Tým se konečně poměrně stabilizoval, a herní zlepšení je pro oko diváka znatelné. Sezónu jsme zakončili ve středu tabulky se ziskem 24 bodů. Výrazný rozdíl oproti sezóně minulé je střelení branek. V této sezóně jsme jich zvládli nasázet 58, což je téměř dvakrát více oproti loňsku. Nejlepším střelcem a zároveň celkově nejproduktivnějším hráčem týmu byl Vojtěch Cupák, který nasázel 16 gólů, a přidal také 5 gólových přihrávek. 8 gólů vstřelil Martin Susa, po šesti nasázeli Filip Junášek a Jaroslav Chadim. Pět gólů vstřelila legenda klubu, Miloš Široký, čtyři góly Přemek Albrecht. V této sezóně se nám také podařilo zvítězit 11:2 nad Ocmanicemi, což je minimálně za posledních několik let, rekordní výhra. V posledním zápase došlo k emotivnímu loučení s kariérou našeho kapitána a ikony klubu, Miloše Širokého, kterému patří obrovské díky za vše, co pro klub udělal. V létě zahájíme letní přípravu, a uvidíme, zda dojde k nějakým změnám v kádru. Ambice

Miloš Široký se loučí s kariérou

máme určitě vyšší než letos, pokusíme se je naplnit.

A co jsme ještě pro Vás pořádali na jaře?

Pěší výlet s opékáním buřtů, kterého se zúčastnilo více než 60 dětí a dospělých, kteří si výlet velice užili a my se už nyní těšíme na příští rok.

Listování – druhé vystoupení v letošním roce, tentokrát dojela Věra Hollá a Lukáš Hejlík s představením Fosilie a bylo to opravdu fajn. A už domlouváme další, které by mělo proběhnout 19. září od 20:00.

Během posledních třech měsíců jste mohli a dále můžete reagovat na výzvu „Nachod' nejvíce kroků“. Jedná se o výzvu k pohybu pro občany – počítáme našlapané kroky a kilometry a snažíme

Turnaj Koněšín starší přípravka 2. místo, mladší přípravka 6. místo

Duben v pohybu!
Máme pro vás výzvu na měsíc duben - nachod' nejvíce kroků
„a už se vyžijte!“

Potřebujete do mobilu jen aplikaci StepUp Pedometer Step Counter:

...a přidat se do skupiny "Duben v pohybu":

Info na fkralice@gmail.com

se ujít co nejvíce kroků, nebo dojít co nejdále z Kralic. Poslední výzva je, za jak dlouho obejdeme zeměkouli. Co k účasti potřebujete? Jen mobilní telefon s aplikací StepUp Pedometer Step Counter, kterou stáhnete pomocí QR kódu na plakátu (nezapomeňte si založit účet, bez něj se do skupiny nepřidáte) a poté se opět přes QR kód dostanete přímo do skupiny „Duben v pohybu“.

Olympijský běh – poprvé se mezi pořadateli celorepublikového běhu a oslavy olympijského dne objevily

Olympijský běh

Sportovní dopoledne pro děti

i Kralice nad Oslavou. Na celé Vysočině pořádalo běh jen pět obcí a my byli mezi nimi. Účast sice nebyla velká, ale věříme, že si to velcí i malí běžci užili a že za rok se sejdeme ve větším počtu a už tu budou opravdu „velké“ závody. Moc díky všem účastníkům.

Sportovní dopoledne pro děti – společně se Sokolem jsme zopakovali sportovní dopoledne pro děti. Akce se

zúčastnilo více jak 50 malých nadšenců, kteří si v sokolovně vyzkoušeli gymnastické nářadí a na hřišti různé sporty – střelbu z luku, softbal, speedminton, korfbal apod.

Letní aktuality

V červnu jsme ještě stihli absolvovat s mladší i starší přípravkou letní turnaj, který se konal v Koněšíně k výročí 100 let od založení klubu. Obrovské

TJ FC Kralice nad Oslavou
MEMORIÁL M. NOUOTNÉHO
 v minikopané - 17. ročník

Přihlašování
do 16. 7. 2025
na e-mail:
eva.cechovska@post.cz
nebo na tel. 774 944 777

19. 7. 2025
 Herní systém 4+1
 Prezentace v 8:15

**Startovné
1 400 Kč**

nasazení a bojovnost bylo vidět od všech hráčů i hráček a umístění mladší přípravy na 6. místě, a především starší přípravy na krásném 2. místě a pohár k tomu bylo skvělou tečkou za sezonou, před skoro začínajícími prázdninami.

Přijměte pozvání na již 17. ročník memoriálu Miroslava Novotného, přijďte fandit, zahrát si 19. 7. 2025 více viz info v plakátku.

V závěru vám všem přeji do období prázdnin a dovolených hodně sluníčka,

vydařené léto a spousty nejenom sportovních zážitků. Sportu ZDAR a fotbalu zvlášť!

Za výbor TJ FC Kralice nad Oslavou, z.s.
předseda Jaroslav Chadim

Sobota 6. září 2025 od 11:00 hodin | Sokolovna v Kralicích n. Oslavou
Představení „Popelka“
Díky podpoře Skupiny ČEZ vstup volný

Anno litterarum Bohemicarum

Památník Bible kralické v Kralicích n.O. 19. 7. 2025

KČT, oblast Vysočina a KČT, odbor GeoCesty Štoky
si vás dovolují pozvat na devátou ze šestnácti akcí
Roku české knihy a národního písemnictví

Start turistického pochodu:

- 8:00 – 10:30 Kralice nad Oslavou (žst.)

Cíl turistického pochodu:

- 9:00 – 17:00 Památník Bible kralické v Kralicích nad Oslavou

Trasy pochodu:

- Kralice n.O. – Sudický potok – Březník a zpět (12 km)
- Kralice n.O. – Kraví hora – Pod Pastýřkou – Březník a zpět (24 km)

Co všechno by vás mohlo zajímat:

- Komentované prohlídky Památníku Bible kralické od 10:00 do 15:00
- Přednáška „Jednota bratrská a Bible kralická“ od 13:00
- Podvečerní posezení u rybníka Práčovna s ohněm a opékáním špekáčků
- Možnost plnění podmínek turistického záznamníku „ANNO LIBRI 2025“
- Za splnění záznamníku absolventská vizitka a limitovaná edice odznaků
- Diplom, absolventská vizitka či CWG za účast v cíli každého pochodu
- Šestnáct příležitostných pochodových razítek a speciální textové razítko IVV

Na setkání s vámi se těší realizační tým seriálu ANNO LIBRI 2025

Kontakt a informace:

KČT, odbor GeoCesty Štoky, 582 53 Štoky 364
Martin Pluhař, tel. 728 838 121, e-mail: martin.pluhar@volny.cz

Aktuální informace sledujte na webových stránkách

Libri in cursu temporum

www.martin-pluhar.cz

www.AnnoLibri.cz

30.8.2025

KAPELA JAM TIME

oldies rock & country

NA PRÁCHOVNĚ

KRALICE NAD OSLAVOU

ZAČÁTEK: OD 18.00